

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik
Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna —
Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 3 —
Poštni predal 123 — Telefon: uredništvo
24-23, uprava 23-23 — Tek. rač. 620-303-T-1-266
pri Mestni branilnici v Celju — Letna naročnina 300, polletna 250, četrtletna 125 din
— Izhaja vsak petek — Poštnina plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo.

bednik

Ob obletnici deklaracije človečanskih pravic

Svojo tisočletja dolgo razvojno pot do današnje stopnje napredka je človeštvo prehodilo v stalni, težki, krvavi in okrutni borbi novega s starim, borbi proti sponam in terorju, proti reakcionarnim silam, ki so uporabljale največja zločinstva in grozodejstva, da bi se obdržale na oblasti in zavirale vsak napredek. Posebno stoletje, v katerem živi naša generacija, je doživelo dve, v zgodovini največji, moriji človeštva, v katerih so bila prizadejana najhujša divjaštva in grobo teptana človečnost.

Toda napredne sile v svetu so že med drugo svetovno vojno spoznale, da pomeni vojna za človeštvo katastrofo, močan korak nazaj v razvoju človeštva in da je potrebno zato žrtvovati vse, da se uniči fišistični teror, ki je zakrivil vojno, po zmagi pa, da je potrebno zagotoviti mir. Te sile so bile tako močne, da so šefi držav, ki so se borile proti fašizmu, morali ustvariti Organizacijo Združenih narodov. V Ustanovni listini te mednarodne organizacije je zapisano, da se ta forum ustanavlja zato, da se bodoča pokolenja rešijo strahot vojne in da se utrdi vera v osnovne pravice človeka, v dostojanstvo človekove osebnosti, enakopravnost moških in žensk ter velikih in malih narodov.

Človeštvo je prišlo do spoznanja, da se mir ne more ohraniti, dokler ne bo na svetu enakosti in dokler ne bodo zagotovljene človekove pravice, kajti sicer se bodo morali tlačiti in izkoriščati še vedno zatekati k sili, da bi se ubranili tiraniji in nasilja. Zato so vedno močnejše progresivne sile v OZN uspele, da je bila 10. decembra 1948 sprejeta Splošna deklaracija človekovih pravic, ki vsebuje tiste pravice človeka in skupin, brez katerih ni mogoče svobodnega življenja, napredka in miru na svetu.

Ta deklaracija ne postavlja samo onih klasičnih humanih načel, temveč tudi tiste gospodarske in socialne pravice, ki so plod naprednih družbenih idej, kot so: pravica do dela in proste izbire dela, pravica do enake mezd za enako delo, pravica do plačanega letnega dopusta in zavarovanje proti brezposelnosti, pravica do sindikalnega združenja delavcev in drugo.

Jugoslavija je ena prvih držav na svetu uzakonila načela, ki jih vsebuje deklaracija človekovih pravic, saj so v naš Zakonik o kazenskem postopku in v naš nov Kazenski zakonik sprejete določbe, katerih temelj postavlja deklaracija. Posebno Ustavni zakon od 13. januarja 1955 določa v 5. členu, da je zagotovljeno:

»Svobodno združevanje delovnega ljudstva za dosego demokratičnih, političnih, gospodarskih, socialnih, znanstvenih, kulturnih, umetniških, strokovnih, športnih in drugih skupnih koristi; osebne svobode in uporabila načela deklaracije, ko je glede ureditve Tržaškega vprašanja v mednarodni pogodbi z Italijo uspela, da se v odnosu do manjših molarajo upoštevati določila Splošne deklaracije človekovih pravic.

Naša država pa je prva na svetu, ki je v diplomatskih odnosih druge temeljne pravice človeka in državljana in pravice do dela.

To vse predvideva deklaracija človekovih pravic. Tako kaže Jugoslavija tudi v tem pogledu vsemu svetu, kako sicer majhna država neodvisno krči težko pot napredka, za svobodo, blagostanje in mir na svetu.

Zaradi tega imamo Jugoslavlani bolj kot katerikoli drugi narod pravico pa tudi dolžnost proslavljati dan človečanskih pravic.

(Izveleček iz predavanja tov. EDA GRČICA, predsednika pododbora Društva za Združene narode LRS na Celjskem radiu, dne 11. 12. 1955.)

Organizacije ZB v celjskem okraju aktivno posegajo v vsa dogajanja družbenega življenja

(Z zasedanja Okrajnega odbora Zveze borcev Celje)

Preteklo soboto, 17. decembra, je bila v veliki dvorani Narodnega doma dobro obiskana in po vsebini dela izredno plodna konferenca Okrajnega odbora ZB Celje, kateri je poleg povabljenih gostov prisostvovalo okrog 120 delegatov, med njimi dva narodna heroja tov. Kovačič Ivan-Efenko in tov. Maslo Drago. Kot gostje so se konference udeležili član Izvršnega sveta LRS ter član Glavnega odbora ZB tov. Viktor Avbelj-Rudi, sekretar Okrajnega komiteja ZKS in član Glavnega odbora ZB tov. Franc Simončič, predsednik OLO Riko Jerman, podpredsednik Miran Cvenk, predsednik obč. odbora Celje Andrej Svetek s podpredsednikom dr. Janezom Lovšinom in drugi.

Konferenco je otvorila zvezni poslanec in predsednik Okr. odbora Zveze borcev Helena Borovšak. V obširnem poročilu, ki ga je podala, so bili prikazani ne samo uspehi in slabosti posameznih organizacij ZB, temveč tudi vzroki in posledice pozitivnega ali negativnega dela ter smernice za bodoče delo organizacij.

Ko so občinski odbori ZB te dni zaključevali občinske konference, so padale tudi kritike o delu osnovnih organizacij ZB. Tovarišica Borovšakova je v svojem referatu posebej poudarila, da zasluži vse priznanje in prvo mesto občinski odbor ZB Celje, ki je na starem področju mesta kot mestni odbor s terenskimi organizacijami zelo dobro delal. S svojim stalnim in sistematičnim delom ni samo skrbel, da so bile razne naloge pravilno opravljene, ampak je dajal poudarka tudi stalnemu političnemu delu. Zelo točno in elastično je reševal vse tekoče naloge, zlasti pa je dobro organiziral vrsto praznikov in komemoracij na področju mesta. Med najbolj aktivnimi osnovnimi organizacijami ZB so bile v preteklem letu še organizacija ZB v Štorah, Rog. Slatini, Sentjurju, Zalcu in drugod. Razveseljivo je dejstvo, da je v našem okraju število pasivnih organizacij ZB le malenkostno in izstopajo tu predvsem osnovna organizacija Jurklošter, Gomilsko in Frankolovo.

Osnovne napake skoro vseh osnovnih organizacij ZB so še vedno v premali skrbi za politično in strokovno vzgojo svojega članstva. Kot so naši borci v dneh NOB stali v prvih vrstah borbe za osvoboditev domovine, tako bi morali tudi danes stati v prvih vrstah borbe za naš socialistični razvoj. Tovariš Avbelj je v razpravi naglasil, da morajo naši borci bolj organizirano, preko raznih oblastnih forumov in organov družbenega upravljanja skrbeti za to, da bodo oni dajali smer borbi za izgradnjo socialistične družbe.

Sprejemanje v članstvo v okraju Celje še vedno ni zaključeno. Po podatkih osnovnih organizacij imamo v okraju približno še 1500 ljudi, ki izpolnjujejo pogoje za sprejem v članstvo. Če bi vključili še te, se bo število članstva v našem okraju dvignilo na 11.905 članov, kar znaša na 191.592 pre-

bivalcev okraja Celje 6,2% članov. Tudi to število je za naš okraj odlično preniko. Sprejemanje članstva bomo morali v kratkem zaključiti in zbrati v naše vrste res vse ljudi, ki imajo pogoje in željo postati člani ZB. Odpraviti je treba sektaški odnos in sprejeti v ZB vse tiste tovariše, ki so med vojno sodelovali v NOV. Zlasti je pri vključevanju treba paziti na vključevanje žena, saj je le-teh od celokupnega števila članstva v našem okraju samo 30%.

Delegati so na zasedanju izvolili tudi nov Okrajni in izvršni odbor ZB NOV. V okrajni odbor je bilo izvoljenih 23 članov, med njimi oba omenjena narodna heroja in 7 nosilcev spomenice 1941. V izvršni odbor pa je bil kot predsednik izvoljen narodni heroj Kovačič Ivan-Efenko, Borovšak Helena kot podpredsednik, Verdel Slavko kot sekretar ter člani: Loštrk Milan, Rozman Joško, Teržan Franc in Simončič Vojko.

LETNA KONFERENCA MLADINE OKRAJA CELJE

Mladina se mora naučiti družbenega upravljanja

KONFERENCA SE JE UDELEŽILO OKOLI 250 DELEGATOV. — POROČILA SO BILA IZNEŠENA ZA CELJSKI IN BIVŠI ŠOŠTANJSKI OKRAJ LOČENO. — MLADINSKE ORGANIZACIJE SO V PRETEKLIH PETIH LETIH DOSEGLE LEPE USPEHE. — V BODOČE BODO MORALE MLADINSKE ORGANIZACIJE SKRBETI, DA BO MLADINA POKAZALA VEČ ZANIMANJA ZA ORGANE DRUŽBENEGA UPRAVLJANJA IN V NJIH SODELOVALA.

V nedeljo dopoldne je bila v Narodnem domu v Celju letna konferenca ljudske mladine celjskega okraja. Konferenca se je poleg 250 delegatov mladinskih organizacij udeležilo tudi več gostov, med njimi sekretar Centralnega komiteja ljudske mladine Slovenije, tov. Tone Kropušek, sekretar Okrajnega komiteja ZKS, tov. Franc Simončič in drugi. Konferenca se je udeležila tudi delegacija ljudske mladine kruševskega okraja iz Srbije.

Pred začetkom konference je pred zbranimi udeleženci nastopil pevski zbor celjskega državnega učiteljskega podvodstvom prof. Ferlinca in zapel nekaj pesmi.

Po izvolitvi delovnega predsedstva in potrebnih komisij so udeleženci poslušali poročila. Ker so v preteklem letu mladinske organizacije v bivšem šoštanjskem in celjskem okraju delale pretežno dobo še ločeno, so na tej konferenci tudi poročila bila tako podana. Za celjski okraj je poročal tov. Ljuban

Sega, za šoštanjsega pa tov. Matko Kosi.

V poročilih sta oba ugotovila, da je mladina v zadnjih petih letih v okviru svojih organizacij veliko storila, dobre napredovala in žela lepe uspehe. Ugotavljala sta, da so se mladinske organizacije v obeh okrajih zelo okrepile, zlasti se zato, ker so povsod iskali privlačnejše in boljše oblike dela. Mladina je zelo aktivno sodelovala tudi pri raznih množičnih proslavah in akcijah. Dalje je razveseljivo ugotovitev, da so se predvsem delavski in kmečki aktivni v svojem delu zelo popravili, kljub temu, da bi v teh organizacijah lahko bili uspehi še večji.

V poročilih je bilo rečeno, da se delo mladine ne more meriti samo po merilu njenega udeleževanja zgolj v mladinskih organizacijah. Mladinska organizacija je prevzela predvsem skrb za politično izgrajevanje mladih državljanov, medtem pa je mladina našla tudi tesne stike z drugimi organizacijami in društvi. Veliko je število mladine v raznih športnih društvih, v sekcijah »Svoboda« in prosvetnih društev, v vrstah članstva Ljudske tehnike itd. Tudi te uspehe je treba pripisati dobremu delu mladinskih aktivov.

Posebno poročilo o vlogi mladine v družbenem upravljanju pa je podal tov. Stane Ravljen. Ugotovil je, da so v tem pogledu organizacije sicer delale, toda uspehi so bili vendar prešibki. Prešibki pa so bili zaradi tega, ker je ravno to področje najbolj važno za vzgojo naše mladine. Mladina se mora bolj živo zanimati za probleme družbenega upravljanja v kolektivih, raznih svetih in drugih odborih družbenega življenja. Doselej mladina v tem pogledu ni imela zadovoljivega uspeha. Mladini je še družbeno upravljanje v glavnem precej tuje. Imeti moramo pred očmi, da bo mladina prej ko slej morala prevzeti odgovorne položaje v našem družbenem življenju, zato je nujno potrebno, da bo za te odgovorne naloge dobro pripravljena. Mladina se bo morala bolj zanimati in več razpravljati o delu upravnih odborov, raznih svetov državljanov itd. Pa ne samo to; treba bo gledati, da bo mladina v te organe tudi izvoljena, da bodo mladi ljudje sodelovali in pri tem svojem delu dobivali prve izkušnje kot podlaga za bodoče samostojno delovanje.

Razprava, ki je sledila poročilu, je bila izredno živahna. K razpravi sta se oglasila tudi tov. Tone Kropušek in Franc Simončič, ki sta obravnavala izredno važna vprašanja in dala obilo koristnih napotkov za delo mladinskih organizacij.

Na konferenci so izvolili še nov Okr. komite Ljudske mladine ter sprejeli vrsto koristnih sklepov za bodoče delo.

22. december so pripadniki celjske garnizije in delovni ljudje mesta Celja svečano proslavili

Kot po vsej državi, so tudi v Celju proslavitev dneva JLA dobro pripravili. Tako so pripadniki garnizije v torek popoldne imeli v vojašnici na Mariborski cesti vojaško svečanost. Na tej svečanosti je komandant garnizije, narodni heroj Jože Ožbolt, zbranimu staršinskemu kadru in vojakom govoril o značaju 22. decembra in jim čestital k dnevu JLA. Razen tega so bile izvršene vse ostale praznične obrednosti kot je raport, poždrav zastavi celjskih enot, pregled čet in mimohod. Ob tej priložnosti je bilo pohvaljenih več vojakov, podoficirjev in oficirjev, istočasno pa so nekateri izmed oficirjev napredovali v višje čine.

Na predvečer Dneva JLA je bila v Celjskem mestnem gledališču svečana akademija, katere so se udeležili vsi vidnejši politični, gospodarski, oblastni in kulturni delavci, poleg teh pripadniki društev in organizacij ter seveda pripadniki celjske garnizije. Na tej sve-

čanosti je govoril komandant garnizije narodni podpolkovnik Jože Ožbolt o značaju in rasti Jugoslovanske ljudske armade. Program akademije so izpolnjevali nastopi moškega pevskega zbora DPD »Svoboda« pod vodstvom tov. Ferlinca, dalje tamburaški orkester SKUD »France Prešeren« pod vodstvom tov. Hočevarja, vmes pa so z recitacijami nastopali člani celjskega mestnega gledališča Janez Škof, Pavle Jeršin in Vlado Kalopati. Akademija je bila na dostojni stopnji za tako pomemben večer.

Poleg številnih športnih tekmovanj, katerih rezultate bomo objavili posebej, je bila na sam dan praznika v Gaberju akademija TD »Partizan« posvečena 22. decembru. Razen tega so imeli tudi vojakovi svoje kulturne prireditve, medtem ko so nekatera društva iz Celja priradila svoje kulturne sporede v celjskih vojašnicah.

22. december — Dan JLA je bil v

Celju res dostojno proslavljen, kar dokazuje, da uživa naša armada med delovnim ljudstvom velik ugled in ljubezen; da sta narod in Armija neločljivo povezana tako v delu, kakor tudi v svečanostih, prazničnih dneh.

S SEJE SVETA ZA GOSPODARSTVO OLO CELJE

Obrtništvo v celjskem okraju ne zmore vseh potreb

Pretekli petek je bila v Celju seja Sveta za gospodarstvo, ki jo je vodil predsednik sveta, tovariš Nestl Zgank. Na seji so obravnavali nekaj važnih problemov, med njimi obrtništvo, ki v okraju z ozirom na vedno večje potrebe obrtniških storitev, ne izpolnjuje zadovoljivo svoje vloge.

Družbena ureditev v 10 letih po osvoboditvi je vplivala, da se je obseg obrtniških potreb zelo povečal, v gradbeništvu celo desetkrat. S potrebami pa obrtništvo v okraju ni raslo, celo padalo je. Vzrok temu so bile razne okolnosti, ki na razvoj obrti niso vplivale dovolj stimulativno. Ker so potrebe preraščale obrtniško zmogljivost, so cene storitvam pretrano rasle, hkrati pa se je razpaslo tudi šušmarstvo.

Da se v celjskem okraju obrt ni razvijala v skladu s potrebami, je eden med razlogi ta, da je v okraju precej razvita industrija, v katero se je zaradi boljših pogojev dela in boljše stimulacije vključilo lepo število obrtnikov. Premajhna skrb za nove kadre, nezadostno število obrtniških šol, pomanjkanje strokovnega učnega kadra, neurejeno starostno zavarovanje za obrtnike, ki so se vključili v socialistični sektor, vse to je vplivalo, da je obrtništvo v nič kaj zadovoljivem stanju. Tudi mojstri, ki vzgajajo naraščajo, niso stimulirani ter se zaradi tega ne brigajo dovolj za vzgojo mladih kadrov.

Svet je nadalje ugotovil še več nega-

tivnih pojavov, ki niso vplivali ugodno na razvoj obrti. V nekaterih industrijskih podjetjih so precej razvite posttranske delavnice, v katerih stroji večkrat niso dovolj izkoriščeni. Pri podjetju »Beton« v Celju na primer imajo kar 12 obrti ter kleparski stroj, ki ni dovolj izkoriščen, saj na njem delata le dva delavca. V socialističnih obrtnih delavnicah pa so povečini stroji zelo stari in izrabljeni in ne odgovarjajo več potrebam današnjega časa. To je tudi razumljivo, saj je ta obrt podedovala največkrat od zasebnikov le zastarele stroje in orodje. Svet je bil nadalje mnenja, da je vajeniška doba dve do tri leta prekratka, pa tudi praktičnega pouka je premalo. Ravno tako bi morali biti razponi med kvalifikacijami v obrti, tako kot v industriji, bolj razsežni. Sedaj se namreč dogaja, da je vajenec, ki je napravil pomočniški izpit, uvrščen v isto kategorijo pri nagrajevanju, kot pomočnik, ki ima že dosti let prakse. Ravno tako pogoji dela v nekaterih obrtnih delavnicah ne odgovarjajo sanitarnim in higienskim predpisom ter bi jim inspekcija dela marsikje že zdavnaj morala prepovedati obratovanje.

To so v glavnem vzroki, ki so potiskali obrtništvo nazaj, da je storilnost padla, poslabšala se je kvaliteta in namesto solidne in cenene obrti so prihajali do izraza razni šušmarji.

(Nadaljevanje na 2. strani)

IZ CELJA...

Ljudska tehnika na Vajenski šoli II. v Celju

Vajenska šola raznih strok II v Celju je takojmenovana periodična šola. Pravkar so zaključili svoje tromesečno šolsko leto oblačilci, kovinarji in zlatarji. Ker se vajenci in vajenke vzgajajo v šolskem internatu in ker imajo strnjene pouk dopoldne in popoldne, uporabljajo svoj prosti čas za učenje, branje leposlovnih knjig, za obiske predavanj, gledaliških in kino predstav in drugih prireditvev v mestu.

Malokdo pa ne, da je na šoli organizirana tudi ljudska tehnika. Kljub intenzivnemu študiju in kulturnoprosvetnemu udejstvovanju imajo vajenci za

njo veliko zanimanje. Za sedaj se bavijo s fotoamaterstvom. V letošnjem letu so bili na šoli že trije tečaji A. V prvem tečaju je od 10 tečajnikov napravilo izpit 7, v drugem od 38 udeležencev 27 in v tretjem od 19 tečajnikov 17. Na šoli urejena temnica omogoča tečajnikom tudi praktične vaje.

Uvedbo ljudske tehnike na šoli je omogočila Ljudska tehnika Tovarne emajlirane posode, ki jo podpira tehnično in materialno in ima za razvoj tehničnega znanja med vajensko mladino velike zasluge.

CENE NA TRGU V TEM TEDNU

(Cene v oklepaju veljajo za priv. sektor)

Krompir 16 (16—18), fižol, visok — (70—80), fižol, nizek 50 (50—70), solata 50—60 (50—80), cvetača 60 (100), špinata 60 (100—150), motovilec — (150—200), ohrovt 18—34 (30—35), peteršilj 40—100 (60—80), zelena 46 (60), čebula 46 (40 do 65), česen 80 (100—150), zelje, glav. 14—16 (14—20), zelje, rib. 40 (40—50), repa, sv. — (10—20), repa, rib. — (35 do 40), pesa 30—34 (30—35), jabolka 22—24 (15—25), hruške 30 (40—50), slive, suhe 130 (90—150), suho sadje — (80—100), smokve, suhe 175 (—), limone 230 (—), jajce 23 (22—24), mleko — (30—32), skuta — (140), smetana — (200), maslo — (540), vino — (130), žganje — (300 do 350), kokoši — (400—550), piščanci — (280—330), orehi, celli 170 (140—160), orehi, luščeni 600 (540—580), koleraba — (30—35), kostanj — (20), koruza — (45—55), nešplji — (30), pomaranče 250 (—), rozine 350 (—), redkev 20 (25—30), ječmenova kaša 80 (100), prosena kaša — (100), por 40 (50—60), hren 80 (80 do 100), kis — (30—35), koruzni zdrob — (80—100), ajdova kaša — (150).

Gibanje prebivalstva v Celju

V času od 10. do 17. decembra 1955 je bilo rojenih: 50 dečkov, 28 deklic.

Poročili so se:

Karol Cerovek, delavec in Stofanija Mastnak, delavka, oba iz Celja; Viktor Pekošak, namestnik iz Vojnika in Marija, Irena, Eli-zabeta Matjaž, namestnica iz Celja; Marko Kacičnik, elektroinstalater iz Celja in Breda Zupančič, pletil. vajenka iz Smarjete; Alojz Verčkovnik, strojno teh. mojster in Flora Nemec, gospodinja, oba iz Celja; Jurij Motoh, delavec in Antonija Skorjanc, delavka, oba iz Celja; Ivan Borovšek, gradbeni tehnik in Danijela Lednik, tkalica, oba iz Celja; Franc Kosce, vodovodni monter in Henrieta, Elvira Krobath, gospodinja, oba iz Celja; Vincenc Prelog, dipl. ekonomist in Leopoldina Alojzija Savodnik, namestnica, oba iz Celja; Martin Pospel poljedelec iz Osredka in Marija Vegrine, gosp. pomočnica iz Celja.

Umrli:

Janez Mlakar, delavec iz Ožbalta, star 47 let; Anton Potočnik, otrok iz Trilčanca, star 5 dni; Neža Cerlah, roj. Godec, gospodinja iz Celja, stara 84 let; Alojzija Kralc, roj. Andrešček, gospodinja iz Babne reke, stara 49 let; Katarina Glušek, roj. Crnjevič, upokojenka iz Celja, stara 62 let.

IZ SODNE DVORANE

KAZNIVO JE PRESTOPATI DRŽAVNO MEJO BREZ DOVOLJENJA

Pri okrajnem sodišču v Celju je bilo obsojenih več oseb, ki so brez dovoljenja odšle preko državne meje.

22-letni Rudolf Goričan iz Cače vasi pri Rog. Slatini in 24-letni Ivan Pirš iz iste vasi sta 13. oktobra letos v okolici Vuzenice brez dovoljenja prestopila drž. mejo. Obsojena sta bila vsak na 4 mesece zopora.

Pričleni 19-letni sobosilkar Ludvik Rajh iz Celja je brez dovoljenja odšel v Avstrijo, od koder pa se je zopet vrnil brez dovoljenja za prehod preko meje. Kaznovan je bil na 5 mesecev zopora, pogojno za dobo dveh let.

Tudi 22-letni delavec Franc Polanec iz okolice Braslovč in 20-letni Martin Skornšek iz Podvrbja pri Braslovčah sta 15. oktobra letos brez dovoljenja odšla v Avstrijo. Avstrijske oblasti pa so ju vrnila našim obmejnim organom. Polanec je bil obsojen na 10 mesecev, Skornšek pa na 5 mesecev zopora.

Rudarja Franc Brečal in Janez Lukež, oba iz Liboj, sta 24. novembra letos hotela brez dovoljenja oditi v Avstrijo. Bila pa sta izsledena in aretirana. Brečal je bil obsojen na 4 mesece, Lukež pa na 3 mesece zopora. Vsi obsojenci morajo plačati tudi stroške kazenskega postopka.

NEPOŠTENI UPRAVNIK

35 letni Gorše Alojz je bil upravnik gostinskega podjetja hotel »Slovan« na Vranskem. Kot tak je storil štiri kazniva dejanja. Prilastil si je denar, ki mu je bil uradno zaupan. Pri podjetju je dvignil 10.000 dinarjev za nakup jabolčnika, ki ga pa ni kupil, temveč si je denar pridržal, v trgovini »Naprijed« v Celju je z naročilnico podjetja kupil huberlus plašč v vrednosti 11.610 dinarjev, ki ga je obdržal sam, ne da bi podjetju vrnil ta dolg. V trgovini »Volna« v Celju je z naročilnico podjetja kupil volneno blago v vrednosti 3.440 dinarjev, ki ga je obdržal za sebe. Pridržal si je tudi izkupiček 3.600 din za dve prodani žični mreži, lasi hotela. Obsojen je bil na 10 mesecev zopora.

OSEBE V DELOVNEM RAZMERJU MORAJO BITI PRIJAVLJENE ZAVODU ZA SOC. ZAVAROVANJE

Posestnik Franc Cremošnik iz Sp. Grušovelj pri Šempetru je imel v službi Kristino Jus, ki je pa ni prijavil Zavodu za socialno zavarovanje. Mesečne plače je imela 2.500 dinarjev. Ker ni

Vse dolžnike, ki nam dolgujejo račune za oglaševanje in za naročnino, vljudno prosimo, da zaradi uspešnega novelejnega zaključka račune čimprej poravnajo.

To velja zlasti za liste dolžnike, ki so prešli v tem letu opomin, med temi dolžniki so tudi podjetja in ustanove.

Naš lekoči račun je pri Mestni hranilnici štev. 620-305-T-1-266.

Istočasno sporočamo vsem cenjenim sirankam, da so uradne ure vsak dan od 8. do 12. ure, razen ob četrtkih in sobotah.

Uprava
Celjskega tednika
Celje

Konjiška SVOBODA na pravi poti

Na nedavnem občnem zboru je konjiška »Svoboda« zaključila svoje tretje leto obstoja. Kakor so prejšnja leta bilo dokaj aktivno, tako je tudi bilanca preteklega leta pokazala, da je društvo na pravi poti.

V prvi vrsti je treba povedati, da se je močno povečalo število članstva, saj je naraslo od lanskih 267 na 382 članov. To pa že pove, da je skoraj vsak tretji zaposleni delavec ali nameščenev v konjiških podjetjih in ustanovah član društva.

Dramska sekcija je s svojimi člani pripravila več dobrih iger, pri katerih je sodelovalo okoli 120 nastopajočih, ki so žrtvovali nad 7200 ur svojega časa.

Za moški pevski zbor bi lahko rekli, da brez njega v Konjicah sploh ne bi mogli obstojati. Menda ni prireditev, akademije ali druge proslave, na kateri zbor ne bi sodeloval. Zdaž šteje 24 članov, med letom pa je nastopal kar devetkrat. Podobno bi lahko rekli tudi za godbeno sekcijo, saj je med letom kar 30 krat nastopala. Obe sekciji skupaj sta imeli 148 vaj z nad 2300 urami prostega časa.

Svojo vzgojno funkcijo je dokaj dobro opravljala tudi knjižnica. Ta šteje 1175 članov in ima 2194 knjig.

Ljudska univerza in izobraževalna sekcija sta imeli 16 predavanj, in sicer 9 v pretekli zimski sezoni, ostalih 7 pa letos od oktobra dalje. Udeležba je bila dokaj dobra, saj je predavanja poslušalo skupaj 1389 ljudi.

Med tiste, ki med letom niso imeli odmora spadajo šahisti. Razen več turnirjev doma, so večkrat sodelovali na tekmovanjih in dvobojih, kot n. pr. v Ljutomeru, Poljčanah, Sošanju itd. Njihov največji uspeh je gotovo zmaga člana dr. Šmigovca na simulantki v Mariboru proti sovjetskemu velemojstru Smislovu.

To so le nekateri najvažnejši uspehi dela konjiške »Svobode«. V razpravi

bila prijavljena, se ji čas od 21. 1. 1955 do 21. 2. 1955 ne bo računal v pokojninsko osnovo. Zaradi kaznivega dejanja kršitev pravice iz soc. zavarovanja je bil Cremošnik obsojen na 7000 dinarjev denarne kazni.

GRDO JE RAVNALA S POSVOJENIM OTROKOM

35 letna Dušnik Uršula iz Hrušovlja pri Plonini je posvojila Pušnik Angelo, sedaj staro 11 let. Z otrokom je zelo grdo ravnala. Puščala je Angelo po več dni samo na domu, za hrano ji je dajala samo kruh in vodo, prepovedala je kuriti peč, da je otrok zmrzoval v slonovanju, ni ji kupila najpotrebnejše obleke, spati ni smela v postelji, ampak na goli klopi itd. Pušnikova se je morala za svoje početje zagovarjati pred sodiščem, ki jo je obsojilo na 3 mesece zopora, pogojno za dobo enega leta.

Strelska družina v Dobrni je ena najboljših v okraju

Strelska družina iz Dobrne je imela pred kratkim občni zbor, ki je bil dokaj dobro obiskan. Predsednik tovariš Rebec Vinko je v svojem poročilu krat-

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

Nekaj strelcev pred športnim streliščem v Dobrni

ko prikazal delo in uspehe strelske družine. V družini je včlanjenih 109 članov, 27 mladincev in 90 pionirjev. Ker je družina skrbela za redne strelske vaje so strelci dosegli lepe uspehe na raznih tekmovanjih. Prav tako niso za-

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje za ta koristen šport kažejo pionirji. Tudi patrolni teki so v tej družini česti. Strelska družina je zgradila moderno dvestometersko strelišče z betonsko steno in lopo, v vasi pa športno strelišče za zračno puško, ki obenem služi gostom zdravilišča za zabavo. Pomoč pri gradnji so nudili KZ Dobrna, zdravilišče, Vojni odsek, člani pa so prispevali 1116 udarniških ur. Na občnem zboru so prejali lovce in rezervne oficirje, ker gradilo sodelujejo v družini. Tudi kmečke mladine v družini pogrešajo. Drugo leto nameravajo elektrificirati obe strelišči, povečati članstvo, nabaviti še štiri zračne puške in dvigniti tehnično stran strelstva.

ostajal pionirji, ki so redno med seboj tekmovali. Družina razpolaga samo z dvema zračnima puškama, ki sta vsak dan v uporabi. Izredno zanimanje in veselje

Drago Kumer:

Polizan kritik in povojna literatura

(Resnična zgodba iz zatohle savinjske gostilne)

Oni dan sem stopil v krčmo. Za pogrnjeno mizo stá sedela zabukovski knap in polizan gentleman. Besedo je imel gentleman. Bil je visok mož, črnih in polizanih las. Dajal je videz strogega inteligenta. Imel je prefine poteze kretenj. In sploh je bil po zunanosti čudovit človek. Izgledalo je, da je prebrisan filozof in kritik. Zakaj govoril je v kratkih stavkih in če bi bili še jedrnati, bi vzkliknil.

»Glejte, rodil se je nov Cankar!«
Torej silno umeteljen človek je bil tale polizan gentleman in razlagal je zabukovskemu knapu svoje poglede na povojno literaturo. Citiral je dela posameznih pisateljev in pesnikov, razčlenjeval stran za stranjo in dobil sem občutek, ko da je pri vsakem petem stavku hotel krikniti.

»Kaj naš Vidmar v Ljubljani — ampak jaz!«

voini literaturi ne najdem pametnega stavka. Nikjer ne vidim sebe. In vendar sem bil velik revolucionar! Rešil sem kurirko in sebe!

»Kaj pa domovina?« ga vpraša knap.
»Hohó! Domovina? Jaz in kurirka sva bila domovina. Ti in on sta domovina. Vsak ima svojo domovino. Vsi smo država. Vsak je država. Jaz sem velika država! Država na filozofski osnovi! Zaupam vam. Pripravljam velik roman. Roman o kurirki in sebi. Globoke psihologije. Filozofsko gledanje na revolucijo ljubezni. Danes pišejo! Kdo piše? Ljudje, ki sede na prestolih! Žive na račun inteligence, prave inteligence. Tudi na moj račun. Bil sem partizan. Doživel ljubezen. Čudovito zbliznanje dveh mladih sre! Preživel neusahljivo ljubezen kurirke. Kmetica in inteligent?! Prestola nimam. Vse je zasledeno. Se mišje luknjice ni zame. Toda zaslužil sem si prestol direktorja! Direktor vendar mora biti filozof! Moj pogled je pravilen. In zato sem porok. Porok, da bom napisal filozofsko razpravo. Sele moje delo bo pravo. S pravo lučjo bom osvetlil dni. Krvave dni. Dni revolucije moje ljubezni! Zdaj študiram stil in kompozicijo. Oveko večil bom svetlo stran. Oveko večil pozitivno nit. Revolucijo ljubezni. Oveko večil bom sebe. Sel sem v borbo s filozofskim pogledom na svet.«

»Zelenec, ščurek, podgana, gnida! Hudiček, ti kozel polizan, drži gobec, sicer...«

Mu je zagrozil knap in mu nameril pest.

Polizan filozof se je našopril, da je bil podoben puranu.

»Prijateljček, ti si prostak! In prostaki ne poznate morale. Ne poznate — bonton! Jaz pa, jaz sem star veteran, jaz, ki sem toliko skozi dal... jaz...«

Zmanjkalo mu je besed, zakaj ustno votlino mu je zamašila pest zabukovskega knapa.

»Ti boš očital nam, da smo se v gozdovih pajdašili, a? In meni, ko so mi švabi pobili otroke in ženo — a?«

Polizanc se je brisal krvavo čeljust. »Neutesanec zabukovski!« — je sikal.

Toda že je tičal v silni pesti.

»Ti fičfirici, mar misliš, da te ne poznam? Tvoj oče je bil veletrgovec in v stari Jugoslaviji sleparil delovno ljudstvo. In ti si med vojno po gozdovih le vohunil. In če misliš, da te ne bo našla roka pravice, tedaj ti bom zamašil gobec s pestjo zabukovskega knapa. Na, polizani filister, farizej in Judež-Iškarjot!«

»Ampak gospod, prosim vas...!«

»Saj si me vendar zmerjal za neutesanega knapa in zdaj pa naj bi bil gospod! Miš, poberi se od mene! Na, na, na!«

Pošteno ga je obdelal s težko pestjo in polizan farizej je jokal v noč, tulil je ko ranjena zver.

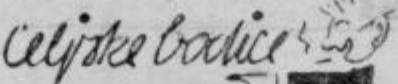
Jaz pa sem stopil h knapu in ga vprašal.

»Cujte, kdo pa je ta, ki ste ga sunili čez prag?«

In zabukovski rudar se je razkoračil in stisnil pesti.

»Kdo? Pohajkač in lentuh. Delo mu smrdi. Še vedno misli, da je stara Jugoslavija, ko je njegov oče sleparil delovno ljudstvo. Med vojno pa je stikal za nami. Poznam ga. Zdaj bi me rad pa učil, rad bi mi dokazal, da smo se po gozdovih le vlačili. Jaz pa pravim: naj živi nova Jugoslavija! Smrt fašizmu — svoboda narodu!«

In brez drugih besed sva se razšla.

PREPOVEDANI FILM

Nič ne pojdeš gledat filma »Zene so nevarne!« Takšne ti iz glave izbila muhe bom nemarne.

Dokler bodo film vrteli, z doma se ne gani, da te tam nevarna žena kakšna ne ukani!

Naj ti bo, moj dedec stari, ta naslov v svarilo! Saj le jaz nevarna biti smem ti, motovilo!

NJGOV DVIG

Prosvetni delavec je bil in sedem let učil je mladež, potem pa je ugotovil, da kisel veje te je sadež.

Je v gospodarstvu našel cilj in vleče zdaj dodatne plače, prevaža ga avtomobil in že bolj polne so ga hlače.

Ko včeraj mi je prečkal pot, sem skoraj padel mu pod gume. Vsi pravijo mu zdaj »gospode, zakaj, to se lahko razume.«

MOJA DEKLE

Moja dékle je še mlada, šteje komaj šestnajst let, se z lasmi ponaša rada, ki prelep jim je lesket.

Črne je lasé imela, rdeča kot globoka noč, toda barva požoltela jim je v sončni plamen vroč.

Temnolaska in plavuša, rdeča in platinaska vsa, a sicer predobra duša — mene ljubi iz srca.

Sklenil sem ji zvest ostati, eno imeti le dekle, ob izbiri prebogati v njej ljubiti barve vse.

Moja dékle je še mlada, šteje komaj šestnajst let, le lasé spreminja rada, z zvestim srcem pa je vzgled.

NAPOSLED GA JE SPOMNILA

Mož se muči s sprejemnikom: »Pozabila sem ti povedati, da je varovalka pregorela.«

Drsalna revija z Dunaja

V CELJU

Hokejsko drsalnemu klubu je uspelo zaključiti nastop z najboljšo Avstrijsko drsalno ekipo »Cottage Eislauf Verein«. V reviji sodeluje še štirinajst najboljših avstrijskih drsalcev.

Gostje bodo nastopili dvakrat in sicer 1. januarja 1956 ob 18. uri in 2. januarja ob 14. uri na drsalnišču v Mestnem parku.

To bo prvi nastop inozemskih drsalcev v Celju po osvoboditvi. Več o nastopajočih v prihodnji številki.

Na sliki: Drsalni par Resman in Galetova iz Ljubljane.

ZA SMEH IN DOBRO VOLJO

Šolska prijateljca po tridesetih letih

Dva dečka se že v šoli nista mogla. Vedno sta si bila z besedami, včasih pa tudi dejansko v laseh. Po končani srednji šoli sta šla na visoko šolo, eden v semeniško, drugi v mornariško akademijo. Leta so naglo tekla in oba sta zavzemala vedno višje položaje. Prvi je postal škof, drugi admiral.

Nekega dne sta se slučajno spet srečala na železniški postaji v Londonu. Oba sta bila sicer zelo spremenjena, zlasti pa škof, ki se je lahko ponašal s svojim rejenim trebuhom. Oba sta se takoj spoznala, toda istočasno se je v njima prebudila stara strast.

Škof je premeril admiralca od pet do glave, videl njegova prsa posajena z odlikovanji ter svetle našivke po rokavih in dejal:

»Gospod postajni načelnik. Mi lahko poveste, na katerem peronu stoji vlak za Oxford?«

Admiral je svojega mladostnega nasprotnika na hitro ošinil z očmi. Narahlo se je nasmehnil, ko je videl zavajenca v dolgi suknji vsega okroglega kot sodček in odvrnil:

»Seveda, draga gospa! Vlak pelje s petega perona. Toda povejte, kako si upate v svojem pričakujočem stanju še potovati?«

UPRAVA

Znamka za 10 din

„Celjskega tednika“

CELJE

TITOV TRG 1
Poštni predal 123

ČAS: VČERAJ, DANES IN JUTRI. KRAJ: TU, TAM IN POVSOD

Alojzij je odrevenel: Kaj? Kako? »Kaj pa drveniš ko v plotu kol! Se bo mar miza sama pogrnila? Vedro pa je tudi prazno in peč polna pepela. Pa drva? Kajpak, vse sama, da se go-

spod milostno izvolijo sestri za mizo.«
Alojzij je že tekal, da se mu je sapa polagoma vračala šele ob srebanju fižolove juhe. Ko je na skrivaj zdajci ošinjal ženo, se mu je zardela vse bolj grozljiva. Ne smeš! Ne smeš tega, ne smeš onega! To moraš, ono moraš! Saj to je kakor paragraf! Uradnik je bil in je vedel za paragraf in je imel s tega področja nekaj malega izkušenj. In še to je vedel, da je paragraf od sile in sila od oblasti in se ne gre zaletavati vanju. On se ni, ker je ljubil mir in se je paragrafa bal, oblast pa spoštoval, najbližjo najbolj, kajti je najbolj neposredna in koj pri roki. Če bi imel zdajci na glavi pokrivalo, bi se odkril v znak spoštovanja, tako pa je le polaskal: »Paragraf... Šef in ti sta paragraf.«

»Kam pa cikaš?« je zrasla Franca. »O, ne boš natočeval ne. Ti ne!« Zadržni zvitek omlate je sunila izpred njega.

Ce Alojzij Smolko že prej ni zahajal med ljudi, se je zdaj držal temačnega doma ko kalin kletke. Ženo je imel in delo, časa pa malo in denarja nič. Si

je žena prizadevala, da mu dela ni primanjkovalo, po plačo pa se je raje potrudila kar sama.

Da bi gal... Ali ti ne gre šef in odšteje nekoč dinarje že dopoldne Smolku na roko. Izkušnjavec nemarni ga je potlej še zvalil h »Grozdu«. »Prvega je, kolega Smolko,« je rekel, »in

pri 'Grozdu' vino ko olje in se hudi-mano prileže že pred obedom. Tek dobiš po njem ko vol. Da. In — res treba se pa tudi ni venomer držati babi za klicko. Tako je besedoval šef in delal pri tem kравje požirke s takim mirom, kakor da se ga ves svet figo tiče. »U, Franca! Se ji je vendarle posrečilo na-

plesti rodbinske vezi z našim uradom. Eh, ti je vdevala štreno v to luknjo že za mojega fantovstva. Ampak jaz, hehe... Pij, fant, da ti bo zrasel pogum, kajti treba je za Franca poguma in še česa, haha...«

Bi Smolko raje podržal levo, potem pa še desno lice šefovi medvedji šapi, kakor ga pa poslušal. Toda šef je zato šef, da ga poslušáš. In Alojzij je poslušal in pil. Pa je bila pijača od pelina grenkejša in šefova beseda od noža ostrejša. Če bi Franca vedela! O, saj bo! Zvedela bo. Oh, Franca... Ah, šef!...

Kaj pa se je ta menil za Alojzijeve tegobe. Nič. Prav nič! »Naj riga, ali rita,« je opletal z jezikom, »s palico ne varčuj. Gorjé, če jo dobi ona v rokel! Da, ne varčuj, ti rečem, kajti ti bo v korist in ne v škodo. Haha... Zensko je treba ustrahovati, če hočeš, da bo kaj vredna. Da, haha...«

Smolku je trgalo po kosteh. Blede oči so mu begale od šefa k vratom in od vrat k šefu. Tedajci pa: skok! In že ga ni bilo.

Iz ženinih rvavih oči je bliskalo, koj nato pa že tudi zagrmelo: »Kod pa se klatiš, ti bom pa jaz posvetila...« Z rokami je tako sumljivo šarila med kuhinjsko ropotijo, da se je Alojzij sluteč nevarnost ko kura pred nevihto zatekel v najbolj varen kot za omaro.

»Le beži, potuleneč!« mu je sledila nevihta. »Si se zato ženil, da se boš potepal in zapravljal denar, ti...«

»Denar... denar... Tu... tukajle, nd...«

Hlastnila je po pisanem papirju in ga ročno po kosih zlagala na mizo. »Kako? Kaj? Ti? Ti mene? O ne, mene

ne boš! Ne boš me, dokler si moj mož. Sem z denarjem, ali pa...«

Stiska je ukresala v Alojziju nagon samoobrambe, da je uspel zadihati: »On me je... Po tebi je spraševal. On... Šef...«

»Tako, pijančeval boš tudi! In še z ljudmi, ki jim ni dovolj zapeljevanje nedolžne mladosti, zdaj bodo še može ščuvali proti zakonskim ženam. Ti boš zapravljala, žena naj se pa gre past. Da sem si mogla nakopati tako pokoro! — Kaj... kaj je rekel oni... šef?«

Nasmehnila se je, odgovora pa ni zahtevala. Pač pa si je v pomiritev žucev prižgala cigareto. Potem je pospravila denar. Nazadnje je vrgla Alojziju v brk: »Svoje si pognal prvi dan, zdaj lahko gledaš skozi prste.« Ko zmagovit torredor je z dvignjeno glavo zapustila hišo.

Alojzij Smolko je pobrskal po žepih. Našel je čik in ga prižgal. Pobožno je potegnil. Za tri dime ga je bilo. Potem pa se je odrekel edini strasti, ki se ji je udinjal v življenju. Odrekel se je, vzdihnil pa ni. Kaj bo zlodja vzdihoval, ko pa je življenje tako spleteno, da ti drugi posegajo vanj s pravico... Hudiča, s kako pravico neki? S pravico... Ej, je s pravico ko s palico: dva konca ima. In je tudi sreča, za katero je Franca trdila, da jo bosta zajemala iz polne zakonske sklode, ko palica. Alojzij sreče ni okusil, zato ni vedel o njej kaj bolj otipljivega. Če naj bo pa sreča to, s čimer mu je danes posladiła žena, potem... Potem...

Oj, te misli! Le kod se jemljejo? Še dobro, da jih Franca ne sliši. Ne in ne! Proč skušnjava! Francin mož je in... »Nič,« je debelo goltnil, »naj gre, kamor hoče.«

IZ ŽIVLJENJA NA NAŠI VASI

Nekaj za sadjarje

Polja so pospravljena, sadovnjaki obrani. Nastopil je mraz, naša lepa divjad je prisiljena stikati za hrano. Dolgouhi zajec bo obiskoval drevesnice in sadovnjake z mladim nasadom. Tu in tam bo obglodal sadno drevje. S tem bo dal povod, da bo oživelja ponovna zajčja pravda. Razmerje med lovci in sadjarji se bo zaostri. V tak spor bodo posegli sadjarski strokovnjaki. Padale bodo izjave: »Ameriški kapar in divji zajec sta najhujša sovražnika sadjarstva in povzročata nepopisno škodo, zato ju moramo zafarati. Doseči moramo, da pride dolgohec iz zaščite.« Take trditve so padale celo sredi poletja. Končno bo ostala za sadjarja in njihove strokovnjake grenka, a za lovce razveseljiva resnica, — divji zajec je po našem zakonu o lovu zaščiten. V tolažbo je treba poudariti, da je dolgohec zaščiten v vseh kulturnih državah, tudi tam, kjer je sadjarstvo zelo visoko razvilo. Države, v katerih igra sadjarstvo vsaj tako važno vlogo kot pri nas, plačujejo težke devize za uvoz živih zajcev zaradi osvoboditve krvi. Med izvozniki živih zajcev je tudi Jugoslavija. Dejstvo je, da imamo nainaprednejši družbeni red. Želimo in vzgajamo mladino, da bi odnosi do sočloveka, do narave — cvetlice in živali — bili čimbolj kulturni; hkrati pa hočejo nekateri izrebiti zajca. Ali ni v tem nekaj nedoslednosti?

Ni moj namen, da ulemeljujem na tem meslu zaščito zajca, hočem samo doprinesti, da bi se odnosi med lovci in kmetovalci zaradi škode, ki jo povzročajo zajci ne poslabšali. Naš zakon o lovu nalaga enim in drugim dolžnosti. Lovske organizacije so dolžne poravnati škodo, kmetje-sadjarji pa so dolžni sadno drevje zavarovati na splošno vpeljan način. Z drugimi besedami. Tu di kmetovalci so dolžni skrbeti, da se škoda prepreči. Kako se zavaruje sadno drevje, je znano. Poznamo dokaj zanesljive načine, poznamo pa tudi nezanesljiva sredstva. Vpeljani so načini: zagraditev sadovnjaka odnosno drevesnice, obvezovanje drevja, beljenje z različnimi zmesmi, mazanje z maslo, kerovinami raztopinami itd. **Da zadostil kmet svoji obveznosti, mora pravočasno in na način, ki je najbolj zanesljiv zaščiti drevje.**

Rad bi opozoril na način, ki je že marsikatero drevo očeval pred glodalci. Ni sicer sam zase zanesljiv vendar ob kombiniranju z drugimi sred-

stvi prav uspešen. Lovci-sadjarji priporočajo, da v pozni jeseni našagamo vejevje s sadnega drevja. Odžagajo se one veje, ki spadajo vstran. To vejevje naj leži v sadovnjaku. Ko zapade sneg, je treba veje dvigniti in jih otresti, da so vedno nad snegom. Zajček bo rajši glodal mlado skorjo na vejah kot staro in trdo na deblu, zlasti še, če je ta namazana.

Kljub vsemu zavarovanju se bo zgodilo, da bodo škodo zajci le napravili. To bo zlasti v hudih zimah z izredno visokim snegom. To škodo bodo lovke družine morale poravnati oškodovancem. Kmet jo bo takoj prijavil občinskemu ljudskemu odboru. Občinski ljudski odbor bo izvedel predhodni upravni postopek, ki ga predpisuje zakon o lovu. Če bo cenitev objektivna, bo največkrat prišlo do poravnave med oškodovanim kmetom in odgovorno lovsko družino.

Spregovoril bi rad nekaj besed o škodi sami. Najobičajneje zajec obgloda skorjo mladim drevesom do živega lesa. Zveza za dovajanje hrane je prekinjena in drevo je po mnenju večine popolnoma uničeno. Temu pa ni tako.

Na lasne oči sem videl lepo število deselletnih jablan, kalere je zajec temeljito olupil. Sadjar je stal pred žalostnim dejstvom, da vsa drevesa poredre in nasadi nova ali poskusi z operacijo. Odločil se je za operacijo. Narezal je cepiče, jih plosko odrezal na vsakem koncu in šliri zataknil za skorjo. Dolgost cepiča je bila odvisna od dolžine rane na drevesu. Debelejši konec cepiča je zataknil globoko za skorjo, kjer se je rana začela, lanjši vrh pa za skorjo zgoraj, kjer se je rana končala. Nato je zataknil mladike dobro zavezal kol pri cepljenju za skorjo in to spodaj in zgoraj. Operacija je bila končana in zveza vzpostavljena. Drevesni sok s hrano se je prelakal po umetni zvezi, drevo je živeo naprej. Ko danes po preteku dobrih deset let gledam ta drevesa, krepka in polna zlatih jabolok, sem prepričan, da bi na opisani način sadjarji lahko rešili marsikatero drevo in bi negodovanje o škodi odpadlo. O tem zdravljenju naj spregovore strokovnjaki. Sadjarji zavarujte pravočasno svoje drevesnice in sadovnjake, da ne bo prepoznal S. F.

KMETIJSKO-GOSPODARSKE ŠOLE V ŠALEŠKI DOLINI

Prav v času, ko poudarjamo dvig kmetijstva in v zvezi s tem vzgojo kmetijskega kadra, so dobile tudi kmetijske šole poseben poudarek. Kmetijske zadruge v Šaleški dolini so letos priletnile čim več kmečkih fantov in deklet k zimskemu študiju.

Posebno je treba pohvaliti velenjsko kmetijsko zadruzo, ki je za propagando in vpis napravila vse, kar je mogla. V Soštanju se je vpisalo v kmetijsko-gospodarsko šolo nad pedeset slušateljev. Zaradi prostorov so jih morali letos nekaj odkloniti. Pogoji za delo so tam naravnost odlični. Teoretično delo lahko povežejo s prakso, saj ima šola lepo urejeno državno poslopje. Tam lahko vsako delo v praksi preizkusijo.

V Velenju so pričeli s poukom s 1. decembrom. Tudi tu je okoli 50 prijaviteljev, večina ženske mladine. To je razumljivo. Moška mladina je v industriji (rudnik, elektrarna). Pouk imajo trikrat tedensko. Vsi učitelji, ki učijo

na tej šoli, si prizadevajo, da bi bil pouk čimbolj praktičen.

Na vsak način želimo, da bi kmetijske šole predpisali povsod tam, kjer so pogoji. Velenje in Soštanj jih imata. Nad sto slušateljev je lepo število v obeh šolah.

Lahko pa računamo, da je izven njih še enkrat toliko kmečkih fantov in deklet.

Neprestano je treba poudarjati, da po končani dvoletni šoli dobijo gojenci spričevala. Le-ta jim omogočajo vstop v vsako srednjo kmetijsko in gospodarsko šolo. Poleg tega poslancje s spričevalom po dovršeni šoli polkvalificirani delavci. Toda vse to je važno, a le formalna plač kmetijskih šol.

Mnogo bolj je pomembno znanje, ki si ga pridobijo fantje in dekleta v zimskih mesecih. Znanje iz živinoreje, sadjarstva, poljedelstva, gospodinjstva, vrtnarstva, računska, slovenščine itd. — vse to jim bo odprlo oči. Spoznavali bodo naprednejše oblike kmetijstva pri nas. S pridobljenim znanjem bodo posredno dvignili kmetijsko proizvodnjo in s tem življenjsko raven nas vseh.

Naša družina in mladina

Kako daleč smo že v šolski reformi?

Nekaj vrstic naj bo samo informacija vsem tistim, ki se vprašujejo, kako daleč smo že v drugem letu razpravljanja o šolski reformi.

Po dolgih obširnih razpravah smo se le zedinili, da razvoju v socialistični družbi najbolj ustreza enolna osemletna šola, obvezna za vsa naša mladina od 7. do 15. starostnega leta.

Zakaj enolna? Menda je pravilno, če trdimo, da je ena mnogih nalog v socialistični družbi, vse bolj in bolj zmanjševati nasprotja med podeželjem in mestom.

Vemo pa, da zaradi geografskih ovir tega še dolgo ne bomo mogli sloodstojno uresničiti. Kar primerjajte kozjansko področje s Celjem!

Toda že samo dejstvo, da bomo verjetno že v šolskem letu 1956-57 organizacijsko udrili osemletke, je velikanski korak naprej.

Za popolno realizacijo zajetja prav vseh otrok v sistem osemletnega šolanja je treba napraviti še zelo dosti.

V dolinskih središčih bo treba poleg šol postaviti internate. V hribovskih eno in dvorazrednicah pouk nikoli ne more biti loliko kvaliteten kot v višje organiziranih šolah, pa če je še učitelj tako prizadeven in razgledan.

Ali si lahko predstavljate, kako je učitelju, ki poučuje v enem prostoru kar tri ali štiri razrede skupaj? Ker si mora pouk razdeliti tako, da vedno del učencev zaposli liho, mora kvaliteta pouka trpeti.

Zato se mi zdi nujno poudariti, da bo gradnja internatov v dolinskih šolah, kamor bomo prilegnili tudi one s hribovskih predelov, pomemben faktor za enolno izobrazbo vseh naših otrok.

Ker trenutno materialne prilike vsega ne bodo omogočile, si bomo pomagali z minimalnimi in maksimalnimi učnimi načrti.

Prepričani smo, da bo ravno enolna osemletna šolska obveznost v veliki večini omogočila enako izobrazbo prav vsem.

Organizacijska preureditev pa nikakor ni prevladujoča. Mogoče bo tu in tam dosegla v začetku nasprotje. Mislim na nižje gimnazije, ki so se zaradi tradicije že krepko učvrstile. Zato bomo morali biti pri prehodu v preimeno-vanje previdni.

Ni važen naslov za nas, za otroke pa dosti pomenil.

Ze dostej smo imeli poleg nižjih gimnazij še osemletke. Učni načrti obeh se je razlikoval le v tem, da so na osem-

letki neobvezno poučevali en tuj jezik, na nižjih gimnazijah pa obvezno. Poleg tega so v osemletkah uvajali gospodarske predmete. Zato lahko trdimo, da je vsebina osemletk marsikje bila bolj življenjska, praktična, od one na nižjih gimnazijah. Nižje gimnazije so pač res le nekake pripravnice za študij na višji gimnaziji.

In tam smol učni načrti — vsebina — to je najvažnejše vprašanje šolske reforme. V osemletki bo treba najti takšno splošno izobraževalno šolo, ki bo nudila doraščajočemu članu naše družbe zaokroženo osnovno izobrazbo, hkrati pa mu bo dala tudi solidne temelje za uspešno delo v kateri koli srednji šoli.

V prvi vrsti je med prosvetnimi delavci mnogo pomislekov o poučevanju tujih jezikov na višji stopnji obveznega šolanja. Mnogi tuj jezik na tej stopnji odklanjajo, drugi ga pa zagovarjajo, češ, osnove pridobljene v tej dobi, so najlrdnejše.

Če bo hotela biti osemletka tudi pripravnicna za višjo gimnazijo, bo morala uvesti en tuj jezik vsaj v zadnjih dveh razredih.

Učni načrt bomo morali še in še re-ducirati, ne v širino, ampak glede drob-naril, v katerih se otrok izgublja, da gre skozi les in ne vidi dreves. Mnogogre bo pri sestavljanju učnih načrtov misliti tudi na dejstvo, da prav zaradi večnega ponavljanja iste snovi poslata snov dolgočasna in nezanimiva. O samostalniku govorijo v 2., 3. in 4. razredu osnovne šole; o njem govorijo vedno na novo v nižjih razredih gimnazije.

Iz naših učnih načrtov bomo morali izluščiti bistveno. To pa ne bo zado-stovalo. Dvigniti bomo morali kvaliteto pouka z lasno izobrazbo in sodobnimi učili.

V učni načrt bo treba poleg dosedanjih predmetov uvesti še vsaj osnove kmetijstva in industrije, toda ne samo v teoriji, tudi v praksi.

Da, prav praktično stran pouka, ki pa v obvezni šoli še ne sme prehajati v ozko strokovno smer, morajo morali bolj krepko poudariti kot doslej!

To je le nekaj nametanih misli! Ob navedenem pa želimo le, da bo osemletka res postala po dolgem času ustaljena oblika obveznega šolanja.

Da bo šola res dobra, morajo biti za reformo zainteresirani prav vsi državljani, ki jim je vzgoja in izobrazba mladine naša prva skrb!

Organizirajmo dan kmečke mladine

Da smo v kmetijstvu že globoko zaurali ledino, vidimo že na vsakem koraku. Kmetje so s pomočjo regresa začeli intenzivneje uporabljati umetna gnojila, nabavljati boljše orodje in stroje, nabavljati dobro plemensko živino, urejevati gnojnične jame in silose. Zadruge so se lotile odkupa in pospeševanja kmetijstva v vseh panogah. Naši kmetijski strokovnjaki so že dosegli lepe uspehe, ki se že odražajo v našem gospodarstvu, le da njihovega podrobnega dela često ne vidimo in premalo cenimo.

Velik korak, ki smo storili v kmetijstvu je organizacija kmetijsko-gospodarskega šolstva. S pomočjo kmetijskih strokovnjakov in s pomočjo učiteljstva, zlasti pa vzglednih upraviteljev teh šol je uspelo v našem okraju organizirati v lanskem letu že 20 takih šol. Med najstarejše spadata konjska in braslovška kmetijsko-gospodarska šola.

Ce računamo, da sta najstarejši dve šoli dali nad 200 absolventov in da so jih mlajše dale še dvakrat toliko, potem je to že lepo število. Opažamo pa

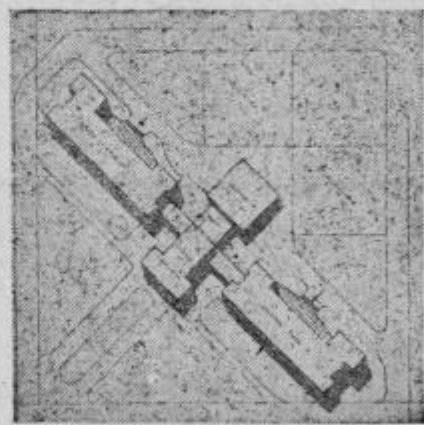
pri tem neko občutno vrzel. Absolventi teh šol so se vrnili na svoje kmetije, kjer preizkušajo in izpopolnjujejo pridobljeno znanje. Nimajo pa s šolo nikakega stika več niti z naraščanjem, ki je prišel za njimi. Malokje izvemo, kako se pridobljeno znanje izkorišča v praksi.

Zato sem mnenja, da bi to ukaželjno mladino vsaj enkrat na leto zbrali na poseben sestanek v obliki dneva kmečke mladine. Tu bi povedali svoje težave in uspehe, ki bi bili vzpodbuda za mlajše in za njih same. Poleg gmotne je naše kmetijstvo potrebno tudi moralne podpore. Kolik uspeh bi dosegla naša kmetijsko-pospeševalna služba! Razume se, da bi se tak sestanek moral vršiti na kakem kmetijskem posestvu. In kdo bi naj bil organizator? Ničče drugi ni bolj poklican za to kakor ravno Okrajna zadruga zveza. Poseben pripravljalni odbor iz vrst kmetijskih strokovnjakov, učiteljstva KGS in zadrughnikov bi moral določiti najprimernejši čas in delovni program. Prepričan sem, da bi taka prireditev rodila obilne sadove. J. K.

DVE NOVI ŠOLI na Lipi v Štorah in na Spodnji Hudinji

Soloobvezna mladina neizprosno trka na vrata merodajnih činiteljev: Dajte nam prostor, da se bomo lahko učili in se pripravljali za življenje. Nič pa ne vpraša, od kod bomo jemali tolika sredstva. Imobilizacija, zmanjšane investicije, pospeševanje kmetijstva in lahke industrije, stanovanjska stiska: vse to na videz neugodno vpliva na izgleda za gradnjo novih šol. Nič ne de. Vse pride na vrsto. S tem pa ni rečeno, da se ne bi že sedaj pripravljali na čas, ko bodo naše težnje izvedljive.

Stanje šolskih prostorov v Štorah je bilo do pred kratkim že neznosno. V eni sami zgradbi, kjer se sedaj nahajajo nižja gimnazija, sta se stiskali dve šoli. Iz te zagate jih je rešila bivša občina Štore na ta način, da je sezidala za osnovno šolo novo zgradbo kot začasen provizorij, dokler ne bo mogoče zgraditi novo, šol primerno šolsko poslopje. In že so začeli iskati primeren prostor ter ga našli na Lipi v bližini stanovanjskih blokov. Pri tem so nekateri

Načrt bodoče šole na Sp. Hudinji

Le-ta bo imela dva enonadstropna trakta z dvakrat po 14 učilnic, levega za nižjo gimnazijo in desnega za osnovno šolo. Oba sta povezana s skupnim traktom v sredini za skupne prostore s kurilnico za centralno kurjavo v osredju in dvema telovadnicama v ozadju. Vse to je velik šolski blok, ki ga bomo lahko gradili v treh etapah. Najprej levi trakt s kurilnico, nato desni, v tretji etapi pa osrednji trakt s telovadnicama. Gradbeni program zahteva tudi tri stanovanjske hiše za učiteljstvo, ki bodo stale na bivšem Majdičevem travniku med Sp. in Zg. Hudinjo.

Teško je reči, kateri šoli bi dali prednost — na Lipi ali na Hudinji. Odločila bo pač najnujnejša potreba. Obe celjski gimnaziji sta letos zasedli zadnje razpoložljive prostore v dveh izmenah. Kam z mladino v bodoče, če novih prostorov ne bo, je veliko vprašanje. -nik

Kotiček za naše žene

ALI ZNATE PRAVILNO PRATI FLANELO?

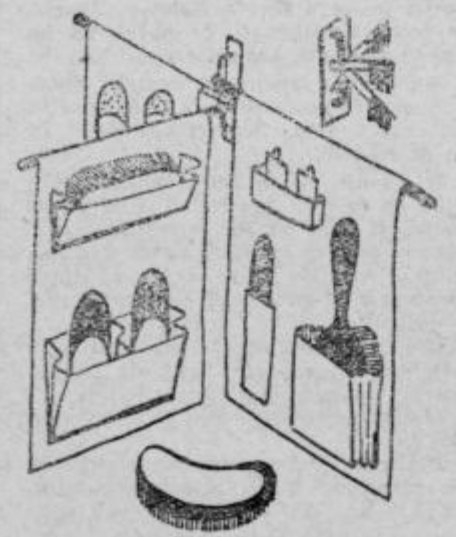
Vse flanelo se v topli vodi stegnejo in skrčijo in če jih kuhamo niso več tako mehke in tople. Zato moramo flanelo prati previdno, v komaj topli, nikakor pa ne v vroči vodi. Najbolje je, če jo čez noč namočimo v mlačno milnico, ki ji pridenemo nekoliko boraksa. Če ni preveč umazana, zadostuje tudi mlačna raztopina sode z boraksom ali salmiakom ali pa lug z 20 g sode in 10 g amoniaka. Debele flanelaste odevje peremo samo v mlačni vodi, ki smo ji primešali milnice in nekoliko amoniaka. Barvaste flanelo bomo najlepše oprale z nestrano kredo in otrobi. Flanelo ne smemo nikoli prati skupno z drugim barvastim blagom.

Flanela ne postane temna, če jo peremo kos za kosom s pralnim mlom in če si malo boraksa raztopimo v vodi. Splakuj pa jo vedno s toplo vodo. V zadnjo vodo vrzi mali soli, jo še dobro zmenčaj, stegni in obesi v senco. Tako ostane flanela bela in se ne skrči.

JEDILNA SODA JE MNOGOSTRANSKO UPORABNA

Ce hočemo imeti lepe bele zobe, jih dvakrat na teden umijemo z jedlino sodo. Ce se potimo, umijemo oznojene de-

le telesa s toplo vodo, ki smo ji dodali nekoliko kisa, nato pa napudramo z jedlino sodo in smukcem. Ce se opečeš, posuj opečeno mesto z jedlino sodo, da preprečiš mehurje in bolečine. Za pranje platnenih tkanin, pa tudi vseh blestečih in svilenih, dodaj na liter vode

2 do 5 gramov jedilne sode. Vse te tkanine peremo v mlačni vodi in jih moramo tudi izpirati do čistega v mlačni vodi. Če peremo obleke v vodi, ki smo ji dodali jedilne sode, se ne krčijo.

Z jedlino sodo čistimo gobe za umivanje. Namočimo jih za eno uro v mlačno vodo, ki smo ji dodali na liter vode 20 do 25 gramov jedilne sode, narkar jih posušimo. Če dodamo mleku, preden ga zavremo, ščepec jedilne sode, se ne bo skisalo. Tudi kadar kuhamo zelenjavo, vrzimo vanjo ščepec jedilne sode, da bo ostala lepo zelena. S sodo zmehčamo tudi stročnice (na liter vode, pol žličke sode).

Mnogokrat se jezimo, ker nimamo pravega prostora za ščetke, glavnike, copate itd. Napravimo torej takole: Potrebujemo nekaj paličic, staro blago, malo potrpljenja, spretnosti in praktična shramba je narejena. Zepi na tkanini morajo biti dovolj prostorni — odnosno morajo biti ob straneh raztegljivi kot harmonika. To nato pribijemo na steno kjerkoli (shramba, kopalnica, kuhinja) — stranice lahko zapremo kot knjigo. Drugič pa še, kako bomo same napravile praktično shranjevalnico za časopise in revije.

stnih letnikov od 1949 do 1954 je pokazala, da je rešitev tega vprašanja nekoliko težja.

Na nedavnem sestanku SZDL v Štorah so ugotovili, da ima štirirazredna osnovna šola na Teharju sama v svojem okolišu dovolj učencev; njih število bo pa še naraslo, ker sta Slance in Bukovžlak primerna za gradnjo novih stanovanjskih hiš in se že sedaj naglo širita. Bil pa so mnenja, da se naj osnovna šola in nižja gimnazija združita v osemletno šolo na Lipi, bodisi pod skupnim ali ločenim vodstvom. Zaradi naglega razvoja industrije se bo v doglednem času število prebivalstva v Štorah in neposredni okolici znatno povečalo, zato ne kaže v njo vključevati še teharsko šolo. Brez pri-seljevanja novih družin v Štore bi šola na Lipi skupaj s šolo Teharje morala imeti najmanj 18 učilnic. Če ostanejo pri današnjem številu mladine, bo v šolskem letu 1961-62 že nižja gimnazija sama potrebovala 12 učilnic, osnovna šola pa 8. Vse to kaže, da bo treba pričeti z gradnjo nove šole na Lipi, brž ko bo mogoče.

Kakšna bi bila taka stavba, vidimo na sliki nove šolske zgradbe na Sp. Hudinji, za katero je idejni načrt že odobren, v delu pa so še glavni načrti.

Novoletna številka našega lista bo obsežnejša in vsebinsko bogata

V KOLPORTAŽI BO STALA 20 DIN

Naše naročnike in bralce opozarjamo, da bo novoletna številka našega lista izšla kot običajno v petek. Ker bo obsegala okoli 20 strani in bo po vsebini zelo bogata, bo v kolportaži stala 20 din.

Poleg novoletnega uvodnika, ki ga je za naše bralce posebej napisal član Zveznega izvršnega sveta tov. Franc Leskošek-Luka, bo v listu veliko zanimivih prispevkov z vseh področij našega družbenega življenja. Razen tega bo vsebovala mladinsko in leposlovno prilogo itd.

Se posebej opozarjamo naše bralce na bogato novoletno gradno križanko za odrasle in za mladino ter na koledar za leto 1956, ki bo priložen.

Ker bo list izšel v običajni nakladi, opozarjamo naše bralce, da si ga pravočasno kupijo. Uredništvo

Ob premieri Marinkovičeve

„Glorije“ v Mestnem gledališču

(15. decembra 1953)

Telesa ni. S tema dvema besedicama, izrečenima v razpletu osebne drame med fanatičnim pripadnikom ekstremnega idealizma in ženske, ki kljub skrivnostni slutnji v duši še veruje v realno in normalno življenje, je avtor Marinkovič na umetniško neoporečen, duhovit in obenem globok način razmahnil idejne in človeške dimenzije svojega nadse zanimivega mirakla, s katerim podira temelje ogromnega idealističnega svoda, ki se boči nad trpečim človeštvom od Platona do Berkeleyja in Schelerja vse do današnjih fideističnih filozofov. Marinkovičeva drama je pisana s izredno stvariteljsko močjo, s suverenim odnosom do snovi, z znanjem in globokim razumevanjem človeka, njegovih najosebnostnejših sestavin in njegove usodne povezanosti z družbenim dogajanjem, z izpovedno stvarnostjo. Kdor se ob njegovem miraklu uprašuje, ali je kaj takega možno, ali če delo odklanja, češ danes to ni več možno, se seveda na napačni poti. Marinkovič ne gre za to. Prav zaradi tega je delu dal ironičen naziv mirakel. Mirakli so vselej predstavljali stvari, ki se niso godile, imeli pa so namen, da utrjujejo v ljudeh vero in jim ponazarjajo verske simbole in življenja po veri. Tudi Marinkovičev »mirakel« hoče prepričevati in utrjevati, samo ne vero v čudeže in druga sredstva, ki se jih religije poslužujejo pri zavzemanju človeških duš, marveč vero v človeka, ki ga ne razpenja na križ dogma. Dogma, ki človeka razčloveči. Dogma, ki zavija preprosto resnico v umetno megljo miselnih konstrukcij in mistične zaverovanosti. Dogma, ki deli človeštvo na izbranice in množico. Izbranici sole pamet in si domišljajo, da so odgovorni za zavest množice, množica pa, kakor da nič ne ve.

Marinkovičeva »Glorija« je za naše gledališče dogodek. Režiser Hieng je iz velikega, brezhbitno pisanege teksta, ustvaril odsko umetnino, ki razodeva izredno pošten odnos do gledališkega dela. Marinkovičeva drama to terja in Hieng ni opustil ničesar, s čimer bi bil zakril njeno široko in globoko miselno in čustveno bogastvo. Vse je postavil na pravo mesto in s pravo mero, pretehtal značaje in situacije, spoštoval besedo in dejanje in tako razkril vse, kar je avtor hotel povedati. Nič ni bilo naturalizma, nič »resničnega« življenja, in to je prav. Če bi se le spogledoval z njim, bi bilo napak, greh nad umetnino. Zato je zadel, pretresel, prepričal. Ali je mogoče storiti kaj dosti več? Samo nebitne poteze kvečjemu. Mislim, da tako režija ustvari lahko samo človek, ki ima sam umetniško, stvariteljsko moč. Režiser — obrtnik bi težko pričel do pravega jedra. In tu gre predvsem za jedro, za vsebino, bolj ali manj lepa oblika, njena lupina je skoraj postranska stvar. A tudi to je režiser prikazal s smislom za tisto notranje življenje, ki meče navzven le medel odsvit. Tako je ustvaril iz razmeroma »dolgega« komada harmonično, navznoter in navzven zlitto umetniško celoto, ki so jo gledalci spre-

jemali z razumevanjem in ji izražali zaslužen priznanje. Igralce je režiserjevo delo potegnilo in pritegnilo, saj so v celoti sledili njegovemu umetniškemu prepričanju. Mislim, da je treba tu na prvem mestu omeniti Krošlovo, ki je igrala naslovno vlogo z resnično umetniško zbranostjo, s finim poslušom za slog režije, za duha in meso svoje vloge. Če bi rekel, da se razvija, bi bil banalen. Razvija se lahko znanje, privajajo se izkušnje, tudi umetniške izkušnje. Krošlova je s svojo Glorijo pokazala več: Njena ponotrjena igra je razodevala pravi igralski navdih, izredno trden čut igralske odgovornosti, pravilno razmerje med notranjim naponom, ki ga ta vloga terja, in med zunanji izrazi, ki ne smejo hlatasti za cenenimi efekti. Razumevajoč to »neusmiljeno« vlogo je Krošlova prepričevalno uglasila ton svoje besede, kretinjo in obraz. Nekateri prizori so nepozabni, omenim naj le tistega, ki ga igra brez teksta ob slavospevu na idealno lepoto, ki ji ga s strastnim zanosom izpoveduje don Jere. Tisti njen izraz in vso njeno pojavo je težko opisati in tudi nima smisla poskušati.

Njen partner Aleksander Krošl je bil nekoliko manj sugestiven, vendar dovolj močan. Njegov don Jere bi bil lahko nekoliko manj eksploziven, čeprav ga indirektna karakaterizacija slika kot vihravega, zaletavega kaplana. Usodnost idej, ki jih predstavlja, učlovečenje bojujoče se cerkve, ki se ne ustraši nobenih sredstev, bi morda bilo učinkovitejše, če bi vihravost manj uhalajala navzven. Vendar tudi tak, kot je, ustreza in je človeško morda verjetnejši kakor kak preveč stiliziran Pater Commissarius ali preveč inkvizitorsko napeta voščena, asketično mrzla maska. Tudi Krošl je v osrednjih prizorih pokazal, da moč igralca ni v obsežnem registru, marveč prepričevalno ustvarjanje iz lastne notranjosti.

Ob Krošlu se je močno afirmiral Strnad. Njegov don Zane je prijeten, koncilianten, pa vendar dovolj odločen, da ne odstopa od svojih nazorov. Po svoji vsebini je don Zane posebej zanimiv dokaj močnih liberalnih, personalističnih in reformističnih gibanj v katoliški cerkvi med obema vojskama in kot tak tudi kulturno zgodovinsko upravičen in utemeljen. Manj je utemeljen zakulisni razplet škofjskih zadev, o katerih zvemo v zadnjem dejanju, kajti odkar daje cerkveni politik bojni ton *azione cattolica* — katoliška akcija, menda ni navada, da bi zasedali škofjovske stolice tolerantni ljudje, ki bi jih don Jere označal kot defetiste, nergače in gagovce. Strnad je s lepo, mirno igro plastično podal svoj lik, ugajala je tudi njegova jasna, ritmično in melodično sproščena artikulacija, nekoliko šibkejša pri hitrejšem tempu.

Tudi ostali igralci so se dobro uglasili na celotno harmonijo dela. Tako je Novak s svojim škofom pravzaprav presenetil. Lik ni ne vem kako zahteven, vendar terja svoj obraz in svojo

vsebino, ki jo je Novak po pisateljevih namenih zadel tako, da ni motila nobena neprimerna poteza v tem senilnem potročenem škofu. Prav tako je z mežnarjem, ki ga je podal Mirnik. Čeprav je na videz morda pobran na »široki cesti življenja«, je vendar odigran po pisateljevi zamisli in označbi, ki prav gotovo tudi z njim ni hotel koketirati z naturalizmom. Nič ni pretiran Sedejev v don Florio. Morebiti bi bil lahko nekoliko bolj »sredozemsko« rafiniran, v njegovem hrupu bi želel slišati več dalmatinskega tempa in melosa in nekoliko manj kranjske banavzičnosti. Vendar to ni bistveno in niti ni pomankljivost, če presojamo predstavo kot celoto. Imel sem vtis, da je režiser iz vsake kretnje in besede hotel narediti simbol in če je tako, potem moramo pritruditi tudi taki podobi dona Floria. Dalmatinski kolorit ne more biti bistvena sestavina. Last not least je treba pokazati tudi na Škofovega Kozloviča, dovršeno zadeto figuro, ki nam bo ostala v spominu. Ničesar posebnega ni predstavljal z njim, pa je učinkoval. Prav tako z materjo, ki jo je suvereno dala Goršičeva. Majhna vloga sicer, toda igralka je tudi z njo pokazala svojo izrazito igralsko osebnost.

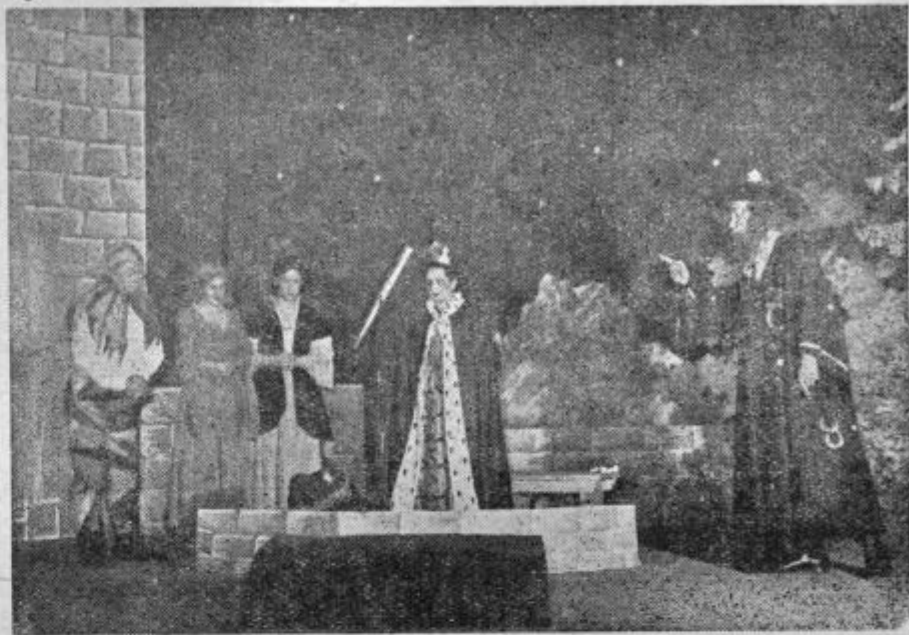
V zadnjem dejanju je nastopil še Peer v vlogi klovn in z njim pokazal lep razvoj od tistih časov, ko smo ga zadnjič gledali.

Inscenacija arh. Svete Jovanoviča je kakor vselej smiselno in z občutkom ravnala z odskrim prostorom, odveč je bil le steber sredi odra, ki je polovici avditorija zakrival vendarle ogleda vreden spektakel »čudeže«. Zahteva avtorja, naj se altar diskretno pokaže, je izpolnjena že s tem, da je pomaknjen v »drugi plan«; na realistično situacijo v cerkvi se pri simbolično orientirani sceni ni mogoče sklicevati. Sicer pa so bile vse scene plod dobro premišljenega dela, vsebinsko utemeljene in tehnično spretno urejene. Celjska »Glorija« je predstava sezone. T. O.

Uspešno delo Svobode Velenje

V nedeljo je bil v Velenju občni zbor delavsko-prosvetnega društva Svobode. Med najlepše prireditve sezone sodi festival vseh Svobod aprila letos. Od vseh sekcij je bila najbolj delavna dramska, ki jo je vodil tov Furlan. Ima okoli sto članov-igralcev. Njeno delo je bilo načrtno. Naštudirali so pet dramskih del in Veseli večer. Med deli je bila najuspešnejša komedija A. T. Linhart: Matiček se ženi. Z njo so tekmovali na festivalu Svobod in dosegli

Istočasno si želijo znosno pogodbo s celjskim gledališčem, ki bi posredoval pomembnejša dela Velenjčanom. Letos so ustanovili folklorno sekcijo. Pridno jo vodi tov. Mravljakova. Stalni plesni ansambel bo nujno dopolnilo odrskim uprizoritvam. V sklopu dramske sekcije deluje salonski orkester. Njegov namen je, posredovati resno glasbo delavcu in ga naučiti, da jo bo tudi razumel. Pred nekaj tedni je pripravil komorni kon-

Iz dela dramske sekcije velenjske Svobode: prizor iz »Trnjulčice« v režiji Zdenka Furlana

drugo mesto. Le za pol točke so bili za Hrastnikom. Komedijo je režiral tov. Furlan. Vse igre je gledalo 9317 ljudi, kar je za Velenje lepo število. Na Velenjskem odru so gostovale tudi sosedne družine: iz Dobrne, Raven in Soštanja. Precej so dvignili umetniško ravnanje. Za vse večjo izpopolnitev si aktivni igralci ogledajo vse boljše uprizoritve celjskega gledališča.

cert, ki je po mnenju mnogih žel velik uspeh. Sedaj se pripravljajo za izvedbo Subertove operete Pri treh mladenkah. Na pobudo Svobode in rudnika je bila letos podržavljena glasbena šola. Ker je dobila nove prostore, se je njeno delo lahko razmahnilo. Sedaj ima že 139 gojencev.

Močno se je okrepla pevka sekcija. Od lanskih 15 članov šteje sedanjí moški zbor 70 pevcev. Ustanovili so tudi mladinski in mešani pevski zbor. Pevsko sekcijo vodi tov. Beuerman.

Godba na pihala ima 120 članov. Precejšnja ovira za redno vajo je tretjinska zaposlitev članov v rudniku. Letos so osnovali tudi tamburaški orkester. Šahovska sekcija ima 40 članov in želimo, da bi uspehe dela pokazala širši javnosti. Ljudska univerza je imela v pretekli sezoni 14 predavanj, jezikovni in ideološki tečaj. Letos delujeta dva jezikovna tečaja poleg predavanj, ki so redno štirinajstnevno. Letos je njena naloga, organizacija splošnoizobraževalnega tečaja, ki je namenjen predvsem delavcem. Poleg tega pripravljajo gospodinjinski tečaj, ki se bi združil s kmetijsko-gospodarsko šolo, in krojni tečaj, za katerega morajo najti primeren prostor.

Knjižnico Svobode uspešno vodi tov. Ferjančič Dušan. V njej je 3200 knjig. Število bralcev je naraslo za 200 odstotkov, kar je lep porast zanimanja za knjige.

Glavni podpornik Svobode je bil rudnik Velenje, ki razume kulturno poslanstvo društva. Podjetje je prispevalo 1.356.370 dinarjev. Zato je bilo mogoče nabaviti instrumente godbi na pihala ter kroje pevcem.

Naj omenim še kinosekcijo. Vrtela je 110 filmov in je imela 76.000 obiskovalcev. Uspešno jo vodi tov. Rijavec.

Po izčrpnem poročilu je bila plodna razprava. Govorili so o delu Ljudske univerze. Tov. Furlan, predsednik društva, je nakazal smernice za delo novemu odboru.

Iz poročila je bilo razvidno, da ovira svobode pri delu pomanjkanje prostorov. Vsi navzoči so menili, da je izgradnja kulturnega doma v Velenju zelo potrebna. Rudnik bo tudi to akcijo rad podprl.

Tov. Beuerman je predlagal, naj bi naslednje leto mislili na pomembno kulturno prireditev — Saleški festival.

Ob gostovanju Delavsko-prosvetnega društva „Pelagič“ iz Banje Luke

Delavsko-prosvetno društvo »Pelagič« iz Banje Luke je pretekli teden gostovalo po Sloveniji. Člani društva so nastopali v Jesenicah, Kranju, Celju, Storah in Polzeli. Prizadevni člani tega društva so bili stalno na poti in vsak dan po dvakrat nastopali. To je vsekakor bil zanje napor, ki ga lahko prenese le kolektiv z mnogo volje in ljubezni do kulturnega dela.

Sporod, s katerim so gostje iz Bosne nastopali, je vseboval nastope mešanega pevskega zbora, tamburaškega orkestra in folklorne skupine. Vse tri sekcije so nas izredno presenetile s svojo kvalitetno izvedbo, kar potrjuje, da je omenjeno društvo doseglo stopnjo, ki je lahko mnogim našim prosvetnim društvom za vzor. Ne morem se strinjati z besedami, ki so jih ob nagovoru ob prireditvah preradi izgovarjali predstavniki gostujočega društva, češ, da se bodo na svoji poti po Sloveniji marsičesa naučili. To društvo se v pogledu kulturnega delovanja pri nas res ne more ničesar več naučiti. Kvaliteta njihovega programa nam je enkrat za vselej zrušila vse iluzije o »vodilnem položaju slovenskega kulturno-prosvetnega življenja«. Istočasno smo lahko ugotovili, da so tudi govornice o zaostanosti naših bratskih republik le še puhlice, ki jih lahko papagajsko ponavljajo le nadut in nerazgledan šovinist. Kdor je pošten in progresiven, bo z veseljem potrdil, da so nas naši bratje iz Bosne dohiteli, in da se bomo Slovenci morali odslej truditi, da bomo lahko šli z njimi vstric.

Pevski zbor omenjenega društva je prišel v Slovenijo okrnjen. V zboru poje drugače veliko večje število pevcev. Pesmi, ki so nam jih odpeli pevci mešanega zbora, so bile vse brez razlike izredno težke. Slišali smo skladbe, ki jih tudi poklicni pevski ansambel ne bi mogel brez truda naštudirati. Nič čudnega torej ni, če je med občinstvom dostikrat kdo podvomil, da so pred njim nepoklicni pevci, amaterji, ki v svojem prostem času vadijo. Naj gre tu za pevski material, za ubranost ali pa za tehniko, zbor je v tem dorasel, kar spričo razmeroma mladega dirigenta Stjepana Blaževića še bolj preseneča.

sihajoči studenec so zaščiteni. Komisija za zaščito spomenikov mora za te probleme dobiti še enega referenta.

Ravnatelj Stupica je v svojem referatu »Kulturni spomeniki in turizem« poudaril važnost kulturnih spomenikov za razvoj turizma v celjskem okraju. O splošnih problemih zaščite spomenikov pa je seznanil navzoče tov. Curk v svojem referatu. Med drugim je poudaril, da je pri nas še vedno preveč ozkosrčnosti in da je treba ostro ločiti razliko med kulturnimi spomeniki in navadnimi stavbami ter da je najprej treba kulturne spomenike očuvati, ne glede na to v kakšne namene služijo. Vso pozornost bo treba posvetiti Grofiji. Urediti bo treba tudi vprašanje kamnoloma pod gradom, vprašanje parka v Rimskih Toplicah in še vrsto drugih vprašanj.

Tamburaški zbor je pod vodstvom Milana Bokana zaigral vrsto umetnih in narodnih pesmi, med temi tudi venček slovenskih. Tudi ta zbor je pokazal svojo ubranost in znanje vsakega posameznika.

Brez dvoma je bil poseben užitek za vse gledalce nastop gostujočih folkloristov. Narodni ples je tisto področje narodnega kulturnega bogastva, ki ga obuduje ves svet. Med ekipami, ki so gostovale po inozemstvu, so največje uspehe poželi ansambli narodnih plesov. To je neizčrpna, pestra zakladnica, ki živi v ljudstvih in daje njihovemu življenju pomemben pečat.

Folklorni ansambel iz Banje Luke nam je pokazal nekaj narodnih plesov iz Bosne in Hrvaške. Njih temperamentnost je morala prevzeti vsakega. Človeku se zdi, da se ob takih prilikah tudi v nas prebujata tisto, kar je pri nas z zapadno civilizacijo šlo v pozabo, istočasno pa se javlja bojazen, da bo tudi pri njih modernejši čas začel dušiti to izredno pestrost in razširjenost narodnih plesov in običajev. Treba je poudariti tudi to, da smo istočasno lahko občudovali tudi barvitost in lepoto raznih narodnih noš. Nič čudnega torej ni, da je ta skupina našla pri nas hvaležno in navdušeno občinstvo. Skupino je vodila Anka Brkič.

Gostujoče društvo so kolektivi v Sloveniji dostojno sprejeli. Žal se gostje niso mogli dje časa zadržati pri nas, da bi tudi sami nekaj doživeli, približe spoznali našo republiko in kraje. Na svoji turneji so morali postaviti svojo kulturno poslanstvo pred osebno razvedrilo in korist. Vsi so v službenih razmerjih in delo je od njih zahtevalo, da so čim hitreje odšli spet nazaj. —ek

Vzgojne metode učitelja

Pod tem naslovom je dne 16. t. m. priobčil Celjski tednik članek, ki obravnava postopek predmetnega učitelja Josipa Belaka nad 4-letnim otrokom.

Ker je v tem članku dogodek potrvojen in do skrajnosti napihnjen, čutim potrebo, javnosti to stvar prikazati v pravi luči.

Točnega datuma dogodka se ne spominjam več. Vračal sem se pred dnevi iz službe domov in opazil, da Kolarjev otrok (sinček pisca zgoraj omenjenega članka) tepe s primitivno narejenim bičkom mojega za 1 leto mlajšega otroka po glavi. S tem Kolarjev otrok ni prenehal tako dolgo, dokler se otrokoma nisem pridružil. Vzel sem mu biček iz rok in ga z njim rahlo, poudarjam, rahlo udaril po zadnji plati. Otrok je nato zbežal po izorani nivi, se na brazdi spodtaknil, padel, se hitro pobral in stekel domov. Takšen je začetek in konec tega dogodka.

Navedbe, da sem otroka pretepal s palico, da je zaradi tega bil ves marogast ter se zaradi tega bil ponesnažil, so samo zlonamerna in človeka nedostojna obrekovanja.

Morda sem, strogo gledano s pravnega stališča, res nekoliko pogrešil, ker sem se, pa čeprav brezpomembno, dotaknil tujege otroka. Toda spričo tega, da to ni bilo storjeno v jezi, niti iz kakršnega koli sovraštva ali slabega namena (saj fantka nisem in ga še sedaj ne poznam), pač pa z dobro namero, odvrniti otroka od navade pretepanja, menim, da s tem nisem nikomur delal krivice.

Pripominjam, da z vsebino Kolarjevega članka nisem presenečen, pač pa me preseneča, da je Kolar dal uredništvu Celjskega tednika neresnične podatke. Prepričan sem, da se Kolar ne zaveda poudariti, ki bi jih članek lahko povzročil. Sodim, da je to storil v jezi in se je pač v tem primeru prenegal.

Vprašam torej javnost, komu takšni in podobni članki koristijo, a komu škodujejo, če je že govora o vzgoji. In končno, nič ni lažjega kot vzeti človeku dobro ime, težko mu ga je pa vrniti.

To je moj zagovor in moje mnenje. Javnosti pa prepustim presojo. Josip Belak, učitelj I. gimnazije v Celju

Prosvetno društvo Ivan Cankar naj bi v bodoče delovalo pod pokroviteljstvom Okrajne obrtne zbornice

Pretekli petek sta v prikupno urejenem klubu Okrajne obrtne zbornice polagala v prisotnosti zastopstva okr. Sveta Svobod in prosvetnih društev pod vodstvom tov. Marice Frecetove in predstavnika Okr. obrtne zbornice tov. Frajleta, letni obračun svojega dela pevski zbor in orkester »Ivan Cankar«. Dasi društvena pravila predvidevajo možnost ustanovitve še drugih oblik kulturno-umetniškega oziroma ljudsko-prosvetnega udejstvovanja, sta bila pevski zbor in orkester edini sekciji, toda že vsa leta po osvoboditvi dovolj marljivi in delavni, da je društvo danes viden činitelj kulturno-umetniškega življenja našega mesta. Zbor šteje 38 pevcev, orkester okrog 20 članov. Zbor

je trenutno brez stalnega in primernegega dirigenta. Po do sedaj pokazani kvaliteti zasluži zbor dirigenta, ki bi v okviru tega društva nadaljeval z glasbeno vzgojo delovnega človeka.

Med glavnimi sklepi, ki jih je rodila razprava, je predvsem sklep, da preide društvo pod stalno pokroviteljstvo tukajšnje obrtne zbornice. Glede na razumevanje, ki ga je ta predstavniški organ obrtne zbornice dela že večkrat pokazal v najrazličnejših oblikah, so lahko društvo pod tem patronatom nadeja najugodnejših materialnih pogojev za svoj razvoj. Pobuda za opisani korak izhaja iz dejstva, da zbor sestavlja v pretežni meri delovni del tukajšnjega obrtništva. G. G.

Komisija za spomeniško varstvo v Celju je razpravljala o zaščiti Logarske doline

Na pobudo Sveta za prosveto in kulturo OLO Celje je bila v torek v prostorih Kluba ljudskih poslancev konferenca komisije za spomeniško varstvo.

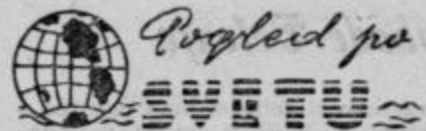

Konferenca so se udeležili predsednik Sveta za kulturo prof. Tine Orel, Fedor Košir, član izvršnega sveta in predsednik SPD, prof. Planina, zastopnik Turiz-

istične zveze, Edo Turnher, direktor Zavoda za varstvo kulturnih spomenikov, dr. Angela Reshenik, referent za prirodno zaščito LRS, Rado Jenko, predsednik Olespevalnega društva in predsednik Sveta za turizem, zastopniki mestnega muzeja v Celju z ravnateljem Antonom Stupico, Zoran Vudler, predsednik Okr. turistične zveze mest in drugi.

Prof. Tine Orel je imel obširen referat o zaščiti Logarske doline. S tem v zvezi so bili sprejeti naslednji sklepi: Svet za urbanizem naj izdela načrt za ohranitev Logarske doline. Prepovedano je bilo tudi postavljanje kakršnih koll novih provizorijev. Dalje naj bi izvršili postopno razširitev nove ceste, katero naj bi istočasno podaljšali do Rinke. Zaželeno je, da bi cesto umaknili bolj v gozd.

Nujna bi bila tudi regulacija Savinje in pritokov. Prva faza del je že končana, za prihodnje leto pa je v ta namen pripravljenih deset milijonov dinarjev. Zaščititi bi bilo treba tudi visokogorski gozd. Rinka, Igla in pre-

Ljudje ničesar ne prenašajo rajši in dalj kakor neizpolnjeno, prazno upanje in besedo brez smisla, pravi v »Veliki stvari« Heinrich Mann. Da bi tako ne bilo! Ali bolje, da bi bilo čim več dokazov proti tej malodušni trditvi, za vsak čas, za vsak rod in za vsak hip! Da bi bilo čim več izpolnjenih nad, ki jih goji človeštvo, in čim manj nesmišelnih besedi!

Človeštvo že dolgo upa, da bo prišlo do mira, do soglasja, do ureditve vrste uprašanj, ki burijo svet. Po prvi svetovni vojni so sanjari o Panevropi, zdaj govore in delajo za evropsko integracijo. V globoki tajnosti — že to ni nič kaj prida za ustvarjanje zapuščanja med narodi, prvega pogoja za pomirjenje — se ta čas vrši v Parizu seja ZEZ, v kateri je 15 držav. Največ težav jim povzročajo gospodarsko povezovanje, kajti konkurenco med zapadnimi industrijami je težko odriniti z dnevnega reda. Kakor črn, nabit oblak visi nizko nad zapadnim obzorjem pospešeno oboroževanje. Zapadne Nemčije, za katero pravi Dulles, da je še prepočasna. Francozi so za povečanje ameriških in angleških kontingentov v zapadni vojski, drugi so zedin za odhod iz Evrope, skratka spet inženjevanje »male« in cele Zapadne Evrope gre težko od rok, čeprav so na razpolago dolarji.

Preden so iz one prvotne človeške predstave o relativni enakosti napravili ljudje sklep, da so enakopravni in državi in družbi, preden se je ta sklep lahko zdel nekaj naravnega, so morala miniti tisočletja in so tudi minula. Sprememba zavesti, revolucija v glavah je počasna stvar. Kolonialne sile branijo svoje postojanke in to s sredstvi, ki jim učiteljica zgodovina ne daje vere. Engels bi rekel, da prebismarckujejo Bismarcka, ko ščuvajo svoje žandarje zoper osvobodilna gibanja, pomagajo nasprotnikom do mučeništva in s tem do novih virov moči. Ciprski metropolit Makarios je izrekel veliko resnico, ko je dejal: Čim hušji bodo Angleži, tem bolj trmasti bodo Grki. Sudan je razglasil svojo popolno neodvisnost, ne da bi vprašal Anglijo za dovoljenje. Da se upa! Da bi Angleži ne uporabili še tu kenijskih metod? Toda tu vlada egiptovska klima, zaton nečesa, kar je obsojeno na odmiranje. Velikašem ne gre v glavo, da je resnica o enakopravnosti narodov v zmagovitih pohodu, čeprav vladajo ponekod še fevdalni odnosi. Tako je mogoče, da so ZDA v Generalni skupščini OZN podprli Čjanga, zastopnika, koga neki? Čjang ne predstavlja nikogar in ničesar in vendar je zaradi potuše ZDA dvignil veto proti sprejemu Zunanje Mongolije v OZN. Le malo je manjkalo, da niso zaradi te nestrpnosti in ozke politike ostala zaprta vrata največje mednarodne organizacije 16 državam, ki so čakale na sprejem.

Kako se v tej organizaciji tareta oba bloka, se vidi tudi iz 33 glasovanj za tretjega nestalnega člana v Varnostnem svetu. Kako naj tak VS pomeni ugledno razsodišče v mednarodnih sporih, če niti Filipini niti Jugoslavija doslej nista mogla doseči dvotretjinsko večino! Spor je torej tudi tam, kjer bi morali biti pri roki vsi instrumenti za zator slehernega spora. Šele po 35. glasovanju je prišlo do kompromisa, po katerem bo Jugoslavija po enem letu odstopila mesto Filipinom.

Ni čuda, če v Generalni skupščini OZN do glasovanja o razorožitvi niti prišlo ne bo. Odkar je Rutherford pretvoril dušik v kisik, je postalo razbijanje in ustvarjanje atomskih jeder naloga pre mnogih fizikalnih institutov. Orjaški je prodor človeškega duha v drobne narave, po besedah Leonarda da Vincija učiteljice pravega genija. Kje so časi, ko je človek verjel v zagonetni spiritus mundi, duh sveta, vir skrivnih moči in stvarih na svetu! In vendar! Listine o uporabi atomske energije v miroljubne namene leže v tresorjih, medtem ko so Angleži že zgradili prvi atomski bombnik »Vulkan«. Amerikanci povišali vojni proračun z 1 milijardo dolarjev, prvi in drugi pa niso storili niti enega koraka v atomski razorožitvi. In na drugem bregu? Da, tu so zmanjšali kopno vojsko za 640.000 mož, potem ko je v Sibiriji eksplodirala vodikova bomba, ki je baje ustvarila ravnovesje med blokom — v atomski oborožitvi. Ravnovesje smrti!

Ljudje, navadni ljudje pa se bojimo smrti kakor vsa narava, vsa bitja, od črva do človeka.

Navadni ljudje, za katere so delali znanstveniki od antike do današnjih dni! Sam tvorec atomskega veka, Albert Einstein, je rad poudarjal pomen Lukrecija Vara za razvoj moderne atomistike, današnje znanstvene misli. Koliko človeške energije, duha in naporov je bilo pri iskanju nečesa, kar imenujemo sreča! Najboljši umi so se ukvarjali z uprašanjem, kako bi našli pot do sreče slehernega posameznika. Še Nietzsche!

Podoba je, da zastopniki velikih sil tega nimajo pred očmi, ali pa je življenjska zakonitost le stanovitven boj, nesoglasje v malem in velikem, vrtinec protislovij, navzkrižje interesov, boj vseh proti vsem!

Po medenih mesecih ženevskega ozračja pretresajo svet velikanska naspročja v azijskih veleobristih. Ruska navzočnost v Burmi, Indiji in Afgani-

Uspešna delovna konferenca vodilnih uslužbencev bolnišnic in zdravilišč v naši republiki

V dneh 16. in 17. decembra so se v Rogaški Slatini zbrali vodilni uslužbenci iz vseh slovenskih bolnišnic in zdravilišč, da bi na podlagi izkušenj in izmenjav misli izboljšali razmere bolniške službe pri nas.

Konferenco je sklicala Komisija za bolnično službo pri Svetu za zdravstvo LRS. Udeležilo se je je kakih 70 zastopnikov bolnišnic in zdravstvenih ustanov, navzoči pa so bili še predsednik Sveta za zdravstvo LRS, tov. Tone Fajfer, pomočnik sekretarja republiškega sveta za zdravstvo, tov. dr. Ravnikar, nač. tajništva za zdravstvo pri OLO Celje, tov. Rudolf Fajgel in drugi.

Prvi dan zasedanja je bil posvečen analizi stroškov oskrbnega dne v naših bolnišnicah v letu 1954. Razprava po referatu, ki ga je podal tovarš Hartman iz Ljubljane, je v medsebojni primerjavi posameznih bolnišnic prikazala vzroke porastov ali padcev cen v bolnišnicah in zdravstvenih ustanovah. V zvezi s to točko je predsednik sveta tov. Fajfer dal navodila in priporočila, da se stabilizirajo stroški odnosno cene v bolnišnicah, ne glede na variiranje cen na trgu. V skladu z novo smerjo v naši gospodarski politiki, je tovarš Fajfer naglasil tudi potrebo smotrnejšega in vestnejšega varčevanja.

Kot drugo točko dnevnega reda so navzoči obravnavali vprašanje predpisov o zaščitnih sredstvih in delovnih oblekah pri osebah, zaposlenih v zdravstvenih zavodih. Glede delovnih uniform, ki pravzaprav označujejo le poklic, so bili navzoči enotnega mnenja,

da si jih nabavijo nosilci sami, medtem ko bodo zaščitne obleke še naprej nabavljale bolnišnice.

Zelo razgibana je bila četrta točka dnevnega reda, ki je obravnavala »skupne nabave za bolnišnice«. Zdravstvenim ustanovam sicer vršijo posamezne usluge razna gospodarska podjetja, vendar pa mnoge stvari zahtevajo specifično delo, ki ga gospodarska podjetja ne morejo opraviti. Gre tu predvsem za tipiziran tekstil, razne tiskovine, kvalitetne termo posode za bolnišnice itd. Sklenjeno je bilo, da bo podjetje »Sanolabor« iz Ljubljane ostalo še nadalje nabavljač za tipiziran tekstil. Vse tiskovine za bolnišnice bo nabavljala Glavna založba Slovenije, toda predlagana je bila posebna komisija, ki bo proučila dosedanje premnogostevilne tiskovine — obrazce z namenom, da se ti obrazci poenostavijo in številčno zmanjšajo. »Hidromontaža« iz Maribora pa bo začela kolekcijsko izdelovati razno kvalitetno posodo in pribor za bolnišnice.

OLEPŠEVALNO
" "
TURISTIČNO DRUŠTVO
S STALNO TURISTIČNO
KONFERENCO — CELJE

ZELI VSEM SVOJIM ČLANOM IN
PRIJATELJEM DRUŠTVA V NO-
VEM LETU 1956 ŠE VEČ USPEHOV
IN ZADOVOLJSTVA

stanu je odprla zatvornice, skozi katere derejo stare, znane struje boja za last in oblast. Rusi ponujajo Indiji mesto veselice, nekaj kar je za Commonwealth prav tako nezasišeno kakor nekoč za staro Avstrijo nacionalna gibanja. V čem se razlikujejo Indijci od Evropejcev? Imajo isto biološko strukturo, prav tako so kot drugi ljudje. In Kitajci? Kako je mogoče nasprotovati njihovemu sprejemu v OZN, če ZDA res priznavajo Ustanovno listino? Azijskega in afriškega sveta ne bo mogoče kupiti s finansiranjem assuanskega jezua, niti ne bo odločila Jordanija, ki jo skušajo z gospodarskim in vojaškim pritiskom vzidati v bagdadski pakt, najboljše »orožje zoper komunizem«, kakor ga je nazval sam Eden.

Tembolj čutimo mi, kako globoko človeška je sleherna politična poteza, narejena v interesu svetovnega mira. Toliko bolj cenimo našo zunanjo politiko, ki ves čas po vojni ne opusti nobene priložnosti za utrjevanje miroljubnih zvez med narodi in državami.

Kajti ogromna večina človeštva hoče živeti v miru. T. O.

Vse naše bolnišnice so glede kreditov v težkem položaju, ker obratni krediti, s katerimi razpolagajo, niso zadostni. Plačilo oskrbnih dni se pri pacientih kaj rado zavleče, kolikor pri tem še ne pomagajo netočni podatki, večkrat pa tudi birokracija nekaterih občinskih odborov. Tako so bolnišnice pri raznih terjatvah mnogokrat v zadregi in jim je 8 dnevni rok izplačila prekratek. Zato so navzoči predlagali, da bi bolnišnice morale v bodoče dobiti večje kredite.

V razpravi so se zborovalci dotaknili tudi vprašanja deviznih sredstev, ki bi omogočila modernizacijo naših zdravstvenih ustanov. Kritična v naših bolnišnicah je tudi preskrba s premogom. Zato bi bilo nujno nekaj pokreniti, da bi naši domači rudniki v bodoče prisodili bolnišnicam prioritarno mesto.

Nova oblika varčevanja z rednimi manjšimi vplačili v Celjski mestni hranilnici

Varčevanju se je že v starih časih posvečala velika pozornost. Koristi, ki jih daje varčevanje posameznikom in skupnosti, so spoznale že davno najširše ljudske množice. O tem pričajo mnogi ljudski pregovori, ki govore o štednji pri vseh narodih. Kdor hoče kaj imeti, mora varčevati. Delo in varčevanje se medsebojno izpopolnjujeta in samo tam, kjer je oboje razvito, so ustvarjeni uspešni pogoji za razvoj in napredek.

Varčevanje ne ustvarja samo pogojev za materialno in kulturno napredovanje, temveč je varčevanje tudi vzorno vzgojno sredstvo, ker navaja človeka na umerjenost in na odrekanje raznih nekoristnih užikov in potrat v korist bodočih potreb. Tisti, ki varčuje, ne pozna razmetavanja, se ne zadoljuje lahkomišelnost, ker ne varčuje samo zaradi sebe, temveč za blagodat svoje družine, za srečnejše in lepše življenje svojih otrok. Ali je še sploh večje zadovoljstvo za človeka, kakor zavest, da je zagisiral svojim otrokom lepše življenje, kakor pa ga je imel sam? Prav tako je koristno, da si tudi tisti, ki nimajo svojih otrok, pripravijo za starost nekaj tisočakov, ki jim bodo prišli zelo prav, ne samo za primer kake bolezni, temveč tudi za kak pri-

Vse kaže, da se bo cena mleku dvignila. Le z večjim odkupom mleka je računati na padec prodajne cene

Na seji širšega živinorejskega odbora OZZ v Celju so pred dnevi poleg ostalih vprašanj razpravljali tudi o odkupu mleka. Zlasti živa razprava se je razvila po poročilu ing. Cizeja, ki je obširno obrazložil vzroke, zakaj primanjkuje mleka v zimskih mesecih.

Po njegovem mnenju je eden glavnih vzrokov prenizka odkupna cena. Analiza kaže, da je proizvajalčeva cena mleku pri molznosti 2000 litrov letno 24,93 dinarjev v privatnem sektorju in 2,50 dinarjev v socialističnem sektorju. Ta razlika v ceni med obema sektorjema nastopa zaradi tega, ker ima socialistični sektor do družbe večje datjave in ker je vsa delovna sila socialno zavarovana. To pa ni slučaj pri zasebnih kmetovalcih, kar seveda vpliva na ceno.

Razumljivo je, da tako stanje vpliva tudi na prodajo mleka, ker je povprečna odkupna cena 23,70 dinarjev nižja od proizvodne cene in zaradi tega ni privlačna za živinorejca. Razen tega pa tudi visoka cena maščobam nudi možnost večjega donosa v bilo kakršnikoli predelavi mleka.

Ce računamo, da proizvajalec prodaja 100 litrov mleka s toľščo 3,8%, zakar dobi po litru 23 din, znaša to 2300 dinarjev. Če pa isto količino mleka posname, dobi 5,25 kg surovega masla, ki ga prodaja po 450 din in prejme zanj 2362 din. Torej več kot za mleko. Pri tem mu pa ostane še 85 litrov posnetega mleka s katerim krmi prašiče ali teleta, kar mu zopet vrže nekaj denarcev. Naši živinorejci se tega dobro zavedajo. To so vzroki, da živinorejci za prodajo mleka niso zainteresirani. Rajši ga predelajo, ker jim vrže nekaj več, razen tega pa jim ga ni treba nositi v zbiralnico.

To so dejstva, ki jih ne smemo prezreti. V interesu dviga živinoreje, kakor tudi preskrbe industrijskih središč z mlekom bo treba pristopiti k dvigu odkupne cene. Tako bodo živinorejci prav gotovo rajše oddajali mleko. Čim več bo pa podjetje odkupilo mleka, tem lažje bo znižalo prodajno ceno, ker se bodo na ta način zmanjšali prevozní in ostali režijski stroški. Vsekakor bo treba paziti, da se zaradi višje odkupne cene ne bo preveč dvignila prodajna cena mleku, kar bi našega potrošnika občutno zadelo.

Odkup mleka je zelo važen in je prav, da se o tem obširno razpravlja. Tudi organizacije SZDL na vasi naj bi o tem razpravljale ter nudile kmetijskim zadrugam pomoč pri odkupu. Le tako bomo z nekaj dobre volje in zavesti znatno povečali odkup mleka sicer z nekaj višjo odkupno ceno in seveda z višjo prodajno ceno, vsaj v začetku. V kolikor pa bo kmetijskim zadrugam uspelo odkupiti vso razpoložljivo količino mleka na naši vasi, bo temu primerno sledilo tudi znižanje prodajnih cen.

zbranimi sredstvi lahko zgradi marsikaj koristnega, marsikomu pa se lahko v stiski pomaga tudi s posojilom.

Upravni odbor Celjske mestne hranilnice se zaveda važnosti varčevanja in njegovega pomena za posameznike in za skupnost. Zato je razpisal veliko nagradno desetletno varčevanje. Tako bo omogočeno vsakomur, da z izredno nizkimi vlogami v desetih letih plača 71.000 din. Hranilnica pa mu bo pripisala obresti in svoj delež ter mu bo izplačala 100.000 din. Mesečna vplačila na hranilno knjižico bodo znašala samo 790 din v prvem letu do 390 din v zadnjem letu varčevanja.

Podrobneje o tem varčevanju pa bomo pisali v prihodnji številki.

Upravnemu odboru in vodstvu Celjske mestne hranilnice moramo izreči za ta koristen razpis varčevanja vse priznanje.

Občinski ljudski odbor Žalec je sprejel nekaj važnih sklepov

Pod predsedstvom tov. Ivana Rančigaja je Občinski ljudski odbor Žalec na zadnji seji obravnaval več raznih go-

terih je nastal občuten izpad na dohodkih, ki niso bili v vseh primerih realno planirani. Zato je občinski ljudski odbor sprejel na seji rebalans proračunov s tem, da bodo izpadli v dohodkih proračunov pokriti z občinskimi dokladami. Istočasno je občinski ljudski odbor sprejel tudi rebalans predračuna novega občinskega odbora z ozirom na novo uvedene občinske doklade, kar pri sestavi prvotnega proračuna ni bilo upoštevano.

Občinski ljudski odbor je na tej seji razpravljal tudi o stanju občinskih cest in soglasno sklenil, da se za upravljanje teh cest ustanovi občinska cestna uprava, ki bo skrbel za vzdrževanje cest in mostov.

Odborniki so ugotovili, da je potrebno za ureditev pokopališč na območju občine Žalec ustanoviti upravo pokopališč, ki bo delala po navodilih Sveta za komunalo in v skladu s pravkar sprejetim zakonom. Sklep o ustanovitvi pokopališke uprave je bil soglasno sprejet.

Med važnimi sklepi zadnje seje je bil tudi sprejem odloka o obvezni tuberkulinizaciji goveje živine. Živinorejci bodo ta odlok sigurno pozdravili, ker bodo s tuberkulinizacijo ugotovili, ali imajo bolno ali zdravo živino.

Daljši čas so razpravljali o odloku o plačevanju pavšalne skočnine in o plačevanju vzdrževalnine rejcem plemenitih bikov. Odlok predvideva pavšalno plačevanje v znesku din 500 na telico staro nad eno leto, ali 1 kravo. Nekateri odborniki so smatrali, da je pavšalna skočnina v znesku din 500 previsoka. V razpravi je prevladalo mnenje, da sedanja pavšalna skočnina v znesku din 300 ne zadošča za kritje stroškov bikorejcem in se le-ti branijo rediti plemenjake. Zato je bil sprejet odlok o pavšalni skočnini din 500, s tem, da Občinski ljudski odbor skupno s kmetijskimi zadrugami skrbi za zadostno število plemenjakov, katerih sedaj občutno primanjkuje.

Na seji je bil izvoljen tudi Svet za varstvo matere in otroka. Ob koncu seje so odborniki razpravljali še o problemih hmeljarstva, predvsem o nabavi hmeljev in umetnih gnojil, ki jih bo za hmeljarje, ki bodo hmelj kontrahirali dovolj, in sicer 3000 kg na 1 ha njivske površine zasejane z hmeljem.

IZ ŽUSMA

Pred dnevi je bil v šoli Dobrina občni zbor prosvetnega društva. Tisti, ki poznajo to, med drugim stisnjeno vasico, vedo, da je tu že dobro leto precej živo. Okoli novega leta 1955 je bila dvorana izgotovljena; takrat se je začelo kulturno udejstvovanje Zusemčanov. Mladina, ki je bila prepuščena sama sebi, ni imela nobene organizacije, kjer bi našla po delu razvedrilo, se je zdaj z veseljem oprijela dela v društvu. Dramatski odsek je od takrat uprizoril 4 igre. Zdaj se učijo igro »Preprosti ljudje«. Tudi mešani pevski zbor imajo.

K. S.

Celjska
mestna hranilnica

ZELI VSEM DELOVNIM LJUDEM USPEŠNO
IN ZADOVOLJNO NOVO LETO!

Bralce Celjskega tednika pa opozarja na članek o desetletnem varčevanju v tej številki ter na razpis, ki bo priložen prihodnji številki Celjskega tednika

boljšek, ki ga starejši ljudje potrebujejo.

Omeniti moramo še, da varčevanje ne koristi samo posameznikom, temveč je koristno tudi skupnosti, saj se z

spodarskih vprašanj. Seje se je udeležil tudi tov. Miran Cernk, podpredsednik OLO Celje.

Pereče je postalo izvajanje proračunov bivših občinskih odborov, pri ka-

Zasedanja Sveta za gospodarstvo OLO Celje

(Nadaljevanje s 1. strani)

Svet za gospodarstvo je bil mnenja, da v novih pogojih, ki jih narekujejo nove smerne v gospodarstvu, kjer obrtništvo lahko odigra zelo važno vlogo pri izdelavi predmetov široke potrošnje, mora postaviti obrtništvo na bolj zdrave in čvrste noge. V ta namen je svet sprejel nekaj koristnih sklepov, ki jih bo predlagal okr. ljudskemu odboru. Da bi obrtništvo v okraju izboljšali, bo treba najprej, da bodo občinski odbori sestavili pregled stanja in potrebe obrtništva po strokah na svojem področju. Ravno tako naj bi po tovarnah sestavili pregled postranske obrtniške dejavnosti ter ugotovili, koliko obrtnikov je zaposlenih v industriji. Nikakor ni prav, da so mnogi obrtniki zaposleni v industriji, kjer največkrat službe ne opravljajo v redu, po delovnem času pa pridno šušmarijo in tako na lahek način pridejo do dvojnih zaslužkov. S tako prakso bo treba prenehati in te ljudi vključiti nazaj v obrtništvo. Do sedaj je pa takšno stanje omogočalo ravno dejstvo, da obstoječe obrtniške delavnice, ki imajo premalo kadra in so premajhne po zmogljivosti, niso bile v stanju zadovoljiti vseh potreb po obrtniških sto-

ritvah. V Celju bi bilo koristno ustanoviti tudi obrtniško uslužnostno podjetje, ki bi opravljalo male usluge v gradbeništvo in popravilo hiš, saj ravno pri teh delih prihaja šušmarjenje najbolj do izraza. Za preskrbo obrtniških delavnic ter obrtnikov s potrebnim materialom bi bilo potrebno v Celju ustanoviti tudi obrtniško zadrugo. V večjih središčih, kot so Šoštanj, Velenje in Žalec pa naj bi ustanovili vajeenske šole. Ko bodo dane možnosti, bi bilo nujno potrebno, da bi v Celju ustanovili šolo z internatom, ki bi lahko sprejela 700 do 800 vajencev.

Svet je sklenil predlagati zboru proizvajalcev tudi spremembo družbenega plana za letošnje leto, ki bo ugodno vplivala na razvoj obrti v okraju. Po tej spremembi bodo socialistične obrtne delavnice, ki zaposlujejo do 5 delavcev, izpolnjevale le pavšalno obveznost, z vsemi presežki pa bodo te delavnice prosto razpolagale. Doslej se morale namreč 80% presežkov odvajati okraju. Obrtne delavnice in mnšča obrtna podjetja, v katerih je zaposlenih več kot 5 delavcev, pa bodo po tej spremembi odvajale okraju le 70% presežkov (doslej 80%) in še ti se bodo koristili le za razvoj obrtništva, saj se bodo stekali v investicijski sklad za pospeševanje obrtništva.

Pionirji in cicibani — Dedek Mraz je že na poti Preveč zastarelih nazorov pri obrtnikih...

Vedno bliže in bliže so novoletni dnevi. Zima se včasih malo ponuja s snegom, toda nikakor noče pobeliti klanec in livad. Vam pionirjem in cicibanom se je nestrpnost vselila v drobna srčeca. Pričakujete svoj praznik — Novoletno jelko, pričakujete sneg in z njim veselo smučarjajo ter sankanje. Ne-

Dedka Mraza, pa nam je takole povedal. Novo leto pomeni nov čas. Nov čas pa je bodočnost. Ker pa je maršal Tito rekel, da ste vi — pionirji in cicibani — naša bodočnost, potem je praznik prihajajočega leta, praznik novega obdobja, vaš praznik. Z vsakim obiskom Dedka Mraza, z vsako proslavo novoletne jelke, ste bliže svojim bodočim dolžnostim. Nekega dne pa, eni prej, drugi spet pozneje, boste prenehali biti otroci, postali boste odrasli možje in žene, gradili boste, delali, ustvarjali in odločali o našem skupnem življenju.

Veste, dragi pionirji in cicibani, da me je Dedek Mraz pokaral, ko sem ga obiskal in vprašal, če misli tudi letos priti v Celje in druge kraje naše ožje domovine. Veste kaj je rekel? Rekel je, da sem pozabljen, ali pa sem na ušesih sedel takrat, ko ste mu v pravljici vasi vzklikali »na svidenje drugo leto,« on pa vam je pomahal v pozdrav in gromko odgovoril »na svidenje ob novem letu 1956.«

No, pa mi je Dedek Mraz vseeno povedal kdaj misli priti in koga bo vse pripeljal s seboj. »Zadnjič ste kar po svoje napisali,« je dejal, »ko ste celjskim mladim napovedali da pridem 26. in 27. decembra v Celje.« Hudo mušno se je nasmehnil in dodal. »Nalašč me 26. še ne bo. Zato pa bom v Celju obiskal dobre pionirje in cicibančke 27. in 28. decembra. Popravite

deli živo Snegulčico, Janka in Metko, dvorjane, čarovnico, vojake, volka, medveda in še mnogo drugih zanimivih junakov, ki sem jih jaz že pozabil, vi pa jih boste takoj spoznali.

Dalje mi je Dedek Mraz povedal, da letos ne bo imel časa, da bi po mestnih ulicah priredil sprevod, pač pa je naročil, da bi v Celju pripravili filmske predstave za otroke in druge prireditve. Dalje je naročil naj spomnim pisatelje in pesnike, da bodo tudi v našem listu napisali kaj lepega za vas. Za praznike boste dobili tudi drobno knjižico s pravljicami in povesti in pesmicami, pa tudi celjski radio bo ob večerih za vas po naročilu Dedka Mraza pripovedoval lepe zgodbe.

Toda nikar ne mislite, pionirčki in cicibani, da bo Dedek Mraz prišel praznih rok. Sicer mora tudi on štediti, vendar bo najboljšim odredom prinesel smuč, sanke, knjige in druge lepe stvari. Obdaroval bo tudi otroke po mladinskih in dečjih domovih, enako tudi pionirske odseke pri društvih. Pozabil pa sem vprašati, kje so ga še kaj posebej povabili. Morda, ali pa prav gotovo, bodo ponekod še posebej pripravili za vas prireditve, na katerih bo Dedek Mraz obdaroval najboljše.

Veste, bojim se, da bi mi Dedek Mraz očital da sem čveka, ker sem vam vse naprej povedal. Toda prepričan sem, da nisem nič hudega storil in da ga zato ne boste nič manj željno pričako-

»MOJ VAJENEC BO PRI MENI TAKO DELAL, KOT BOM JAZ HOTEL...«

Nedavno je v Celju Vajenska šola raznih strok I. imela posvetovalni sešatek z mojstri svojih učencev-vajencev. Ker se je sestanka udeležilo zelo lepo število povabljenec, bi človek pričakoval, da bodo mojstri iznesli več problemov glede dela in odnosov mojstrov do vajencev in obratno. Razprava pa se ni razvila v to smer, kljub temu, da je upraviteljica šole, tov. Darinka Joštova v svojem referatu odprla pot in dala podlago za mnogovrstno razpravo. Toda človek je imel vtis, da so celjski in okoliški mojstri navallili v to dvorano z glavnim namenom, da se zoperstavijo šoli, ki »daje potuho« njihovim učencem-vajencem. Ta šola v naši socialistični družbi »daje potuho« nemara v tem, ker današnjemu vajencu ne dovoljuje iste legitimacije, kot jo je imel vajenec v predaprilski Jugoslaviji, ko je bil »Laufbursch«, hlapec, pestunja in pometač. Morda zato, ko mojstre na mil ali strogo način poziva, naj razumevajoče, tovariško in s človeško vestjo pomagajo šoli in družbi, ko gradi in oblikuje mladega človeka?

Razen tovariša iz »Avtoobnove«, ki je s pametnimi predlogi stvarno posegel v razpravo ter razen nekaj pripomb o vodenju delovniških dnevnikov vajencev, niso mojstri pokazali pravega zanimanja, da bi skupno s šolo skušali reševati občasne probleme iz življenja in dela naše vajenske mladine. Pač pa se je razvila nad vse burna razprava o vprašanju, ali se naj vajenec udeležuje plesnih vaj ali ne.

Vodstvo šole se namreč zaveda, da je vajencu treba nuditi ne samo delo, temveč tudi razvedrilo. S precej borbe z mojstri je šola uspelo preskrbeti vajencem gledališki abonma. Na pobudo mladinske organizacije pa bi na vajenski šoli radi organizirali tudi plesne vaje, kot jih imajo višji letniki tudi v drugih šolah. S privolitvijo staršev in mojstrov naj bi se plesnih vaj udeleževal samo tisti vajenci, ki so stari nad 16 let in ki v šoli in na delovnih mestih prav dobro uspevajo.

Razprava o tem vprašanju, ki je trajala kakih dve uri, je dokazala, da mojstri še vedno starokopitno gledajo na svojega vajenca in da ne vidijo nikake potrebe po njegovem kulturnem izobraževanju. V razpravo so padale neumestne in duhu sedanjega časa povsem neprimerne pripombe energičnih mojstrov: »Vajenec naj se samo učí, po treh letih pa naj dela, kar hoče.«

Alli: »Moj vajenec bo pri meni tako delal, kot bom jaz hotel!« Ali: »Vajenec je zame samo vajenec kot je rekrut za vojsko samo rekrut.« itd. Takim in podobnim izjavam »sodobnih« mojstrov so ostali, bolj »tíhi« mojstri potrdili z aplavzom. Le redke izjeme so si upale stopiti iz kroga solidarnosti in pribiti: »Malo plesa za tiste, ki so v šoli in v delavnici pridni, je čisto prav. Če ne bodo plesali tu, bodo gotovo iskali prilike plesati kje drugje.«

Neprizadet opazovalec je lahko s tega sestanka mojstrov odnesel vtis, da se današnji mojstri protivijo takim ukrepom zgolj iz dejstva, ker so nekoč sami kot vajenci bili preveč maltretirani, pa ne razumejo, da nov čas v naši socialistični družbi mora pripraviti našemu vajencu lažje in lepše življenje. Zato pa se še danes dogajajo primeri, da mojster pokaže vrata vzgojitelju, ko pride intervenirat za učenca-vajenca. Vsi mojstri tudi ne upoštevajo zakonitih predpisov v pogledu plač vajencev in prostih dni. Znani so primeri, ko je učenka v dveh letih učenja imela samo dva prosta dneva, po zakonu pa bi ji pripadalo vsaj 14 dni in prosti dan. So pa tudi primeri, da učenka frizerske stroke dela pri raznih »domačih« delih tudi do 9 ure zvečer in ji mojster nikoli ne privoščiti niti enega prostega dne. Kaj pravi k temu Obrtna zbornica?

Obvezni zdravniški pregledi zaposlenih

Skoraj neopazno je šla mimo nas izdaja republiške uredbe o opravljanju prvih in periodičnih zdravniških pregledov oseb v delovnem razmerju, ki je izšla v republiškem Uradnem listu številka 43, dne 13. 10. 1955.

Uredba loči prve in periodične zdravniške preglede.

Preden nastopi delo, mora biti zdravniško pregledan vsak delavec ali uslužbenec, prav tako tudi oni, ki prekine delo za več kot 6 mesecev, ali kdor spremeni poklic.

Vsak delodajalec (tudi zasebni) mora osebo, katere hoče nastopiti pri njem delo, poslati na zdravniški pregled v obratno ambulanto podjeja ali v splošno ambulanto. Ta pregled se mora izvršiti pred nastopom dela. Namen tega pregleda je, da se ugotovi zdravstveno stanje ter splošna in poklicna delovna zmožnost pregledane osebe. V primeru potrebe mora zdravnik odrediti še ustrezen specialni pregled. O pregledu se izda spričevalo, ki se pošlje delodajalcu.

Splošna in poklicna delovna zmožnost se oceni s širimi kategorijami in sicer: zmožen za vsako delo; zmožen za delo razen za določeno delo (v vročini, vlagi itd.); začasnó nezmožen za delo; popolnoma in trajno nezmožen za vsako delo.

Zdravniško spričevalo je veljavno 6 mesecev.

Zdravnikovo mnenje je obvezno za delodajalca, ta pa ima, poleg pregledane osebe, pravico, zahtevati še pregled pred zdravniško komisijo.

Stroške prvega pregleda nosi pregledana oseba, razen za osebe, ki so prijavitelne pri posredovalnici za delo, kjer plača stroške zavod za socialno zavarovanje.

Periodičnemu zdravniškemu pregledu pa so podvrženi vsi vajenci, vse zaposlene osebe do 18. leta starosti in osebe, ki opravljajo zdravju posebno škodljiva dela.

Podrobno je nadalje predpisano v kakšnih rokih se morajo izvršiti periodični zdravniški pregledi v posameznih, zdravju škodljivih panogah gospodarstva. Tako morajo biti na primer v žopilnicah svinca pregledani delavci vsak mesec, pri delu s kromom in njegovimi spojinami vsakih 6 mesecev, pri proizvodnji in uporabi arzena in njegovih spojin vsaj 12 mesecev itd. Teh zdravju škodljivih panog je 27 in je v vsaki predviden določen rok za periodične preglede.

Uredba končno predvideva še kazenske sankcije proti kršilcem in se kaznuje z denarno kaznijo do 100.000 din delodajalec, ki sklone delovno razmerje z osebo, ki ni bila prej zdravniško pregledana, dalje če ne poskrbi za pravočasni periodični pregled itd., z denarnimi kaznimi do 10.000 din pa se kaznuje odgovorna oseba v podjetju in zdravnik, če kršijo predpise te uredbe.

Urédba končno še predvideva, da se začnejo opravljati zdravniški pregledi po tej uredbi najkasneje 3 mesece po uvedbi uredbe, t. j. najkasneje 13. januarja 1956.

H. A.

koliko tesno pa vam je, ko čakate na redce za prvo šolsko polletje, ki bodo odločali, če bodo vaše male počitnice vesele ali žalostne.

Vam je že kdo povedal, dragi pionirji in cicibani, zakaj so novoletni prazniki predvsem vaši? Vprašal sem

Z občnega zbora sindikalne podružnice v podjetju Celeia-Sad

Sindikalna podružnica podjetja »Celeia-Sad« je pred dnevi imela občni zbor. Med gosti je bil navzoč tudi tajnik republiškega odbora sindikata živilske industrije tov. Bergant, zastopnik OSS, zastopnik Tovarne emajlirane posode in član mladinskega komiteja. Poročilo, ki ga je podal predsednik tov. Janko Vedrič je bilo obširno in je zajelo vse probleme podjetja. Zanimiva je bila razprava, saj je vrgla vse dobro in slabo na dan. Člani so grajali, da podjetje nima mladinske organizacije, čeprav je okoli 40 mladincev v kolektivih. Prav tako bo treba v bodoče poglati več pozornosti na družbeno kontrolo, katera je ravno v tem podjetju potrebna. Člani so se zahvalili staremu odboru za uspešno delo, ki je bilo zelo oteženo, saj do pred kratkim v kolektivno sploh niso imeli delavskega sveta.

zdej svojo zмотo kakor hočete!« je še pritrtil.

Naj bo že kakor hoče, najvažnejše je, da bo Dedek Mraz prišel, mar ni tako? Ker mora veliko obhoditi, ker ga povsod vabijo, bo v Celje prišel ob določeni uri. Oba napovedana dneva bo prišel popoldne ob petih v pravljico vas. Ko mi je povedal kako bo ta vas letos spet lepa in v kako pestrem spremstvu bo prišel, se je še mene, ki sem vendar že zdavnaj prenehal trgati hlače v šolskih klopih, polastila silna radovednost. Osebe in živali iz pravljic, ki jih tako radi prebirate, so se mu ponudile, da ga bodo spremljale na tej poti...

Kaj bi veržil po ovinkih. Kar naravnost vam povem, da boste spet vi-

vali in dočakali? Da pa ne bo res hud na mene, pridite vsi k sprejemu. Torej še enkrat, da ne boste pozabili: Dedek Mraz pride dvakrat: 27. in 28. decembra ob peti uri popoldne. Do takrat pa bodite prični, da vas bo vseh vesel.

Davčno službo po občinah bo treba zaostriiti

Pri obravnavanju davčne problematike je bil Svet za gospodarstvo pri OLO Celje na svoji zadnji seji mnenja, da morajo občinski odbori vse davke dosledno in pravočasno izterjati. Doslej so davčno službo ponekod podcenjevali, ker so se proračuni ustvarjali pretežno iz dohodkov iz industrije. Ker pa bodo bodoči proračuni sloneli na dohodkih iz kmetijstva, obrtništva ter privatnih poklicev, bo treba davčno službo zaostriiti ter dati občanom sposoben kader, ki bo tej nalogi dorasel.

V okraju je nekaj občin, kjer finančnih kadrov ni dovolj in so zaradi tega pri plačevanju davka najslabše. Nekateri občinski odbori se premalo brigajo za izterjavo davkov, ponekod pa še sploh nimajo davčnih izterjevalcev. V bivšem celjskem okraju (brez Celja in Soštanja) davčna odmera za letos ni dosti višja od odmere v letu 1953. Če pa upoštevamo, da so letos cene kmetijskih pridelkov dosti višje kot leta 1953, ter da so dohodki kmetov zaradi dobre letine hmelja in sadja dokaj višji, pridemo do zaključka, da je letos davek nižji kot 1953. leta. Znano je tudi, da se je letos življenjski standard kmetov dvignil za 12 do 15%, medtem ko je standard delavcev padel za 8%. Zato so vsi pogoji, da se davek letos v

celoti izterja. Vendar so nekatere občine z davki v zaostanku. V obč. Sl. Koizterja. Vendar pa so nekatere občine z davki v zaostanku. V občini Slov. Kojnice dolgujejo še 68% davkov, v Rogški Slatini 84%, v Kozjem 85% ter v Celju 90% davkov iz kmetijstva. Najboljše so občine Sentjur, v kateri so zbrali skoraj ves davek, dalje občina Planina in Voljnik. V celotnem celjskem okraju, brez Soštanja in Celja, je doslej zbranih le 87% davkov iz kmetijstva. Občine dolgujejo še 38 milijonov dinarjev davka.

Niž boljše ni stanje pri izterjavi obrtniškega davka, saj obrtniki v celjski okolici dolgujejo še okoli 7 milijonov din davka, v mestu Celju pa dolguje nekaj večjih obrtnikov kar 21 milijonov dinarjev na račun tretje akontacije.

Svet je razpravljal tudi o imobilizacijskih sredstvih, ki bi jih bilo treba poravnati še letos. Iz skladov za prosto razpolaganje podjetij okraj trenutno lahko vrne 87 milijonov dinarjev. V kolikor bo okraju uspelo plačati iz proračunskih presežkov okraja do konca leta 100 milijonov dinarjev, bo z novim letom okraj imel še 73 milijonov dinarjev dolga na račun imobilizacije.

Uspešno delo Mladinskega doma „Ivanke Uranjekove“ v Dobrni

Poslopje, ki je nekoč služilo za razkošno življenje izkoriščevalcem našega kmečkega delavca, je že takoj po končani vojni dobilo svoj drugi namen. Ljudska prosveta je ustanovila še danes obstoječi mladinski dom za otroke brez staršev in socialno šibke. Z zadovoljstvom človek zasleduje njihovo brezskrbno življenje, ki je polno veselja. Tako sem se tudi odločil, da pošijem nekoga iz njihove sredine, da se podrobneje seznanim z načinom njihovega življenja.

Trinajstletni pionir Strukelj Maks mi je z veseljem odgovorjal. Spoštljivo mi je pripovedoval o skrbi, ki jo imajo njegovi predpostavljeni do otrok v vsakem pogledu. Hrana je zelo dobra in

dodatka ne manjka. Oblečeni so dobro, pričakujejo pa še pošiljko novih zimskih oblek in čevljev. Tekmujejo v učenem uspehu in lepem vedenju, za kar so tudi nagrajeni. Kulturnoprosvetno delo je zelo živahno. Diletantska skupina je pripravila partizansko enodejanko za proslavo Dneva republike. Imajo tudi lastni pevski zbor, bogato knjižnico, lepo urejeno učilnico in igralnico. Šah zelo radi igrajo in prav tako ne zaostajajo s športom. Prirejajo razna tekmovalna in nogometu itd. Med počitnicami so bili na morju in zadovoljni so se vrnil. Prav posebej me je presenetilo, ko mi je povedal, da mnogi pletejo sami nogavice. Največjo zaslugo pri tem ima vzgojiteljica Angela

POZOR!

Komisijska trgovina v Celju

je uredila novo sprejemalnice za rabljene predmete, in sicer na TOMSIČEVEM TRGU 12 — DVORIŠČE DESNO .V PRODAJO SPREJEMAMO:

1. GLASBILA: harmonike, trobente, klarinete, radioaparate, dobre gramofone, violine itd.
2. Sivalne stroje, kolesa, motorje vseh vrst, risalne pribore, fotoaparate, lestenice, pisalne stroje, računske stroje ter razne dele za avtomobile in kolesa.
3. Zlate predmete, drage kamne, ure in podobno.
4. Vse vrste porcelanastih predmetov, kot servisi, kipi za dekoracijo ter jedilni pribor.
5. Vse vrste oblek, plaščev, posteljno in namizno perilo, galanterijske predmete, bižuterijo in obutev.
6. Dobro ohranjeno pohištvo — antično pohištvo, slike itd.
7. Smuč, drsalke in podobno.

Vse navedene predmete sprejemamo v prodajo vsak dan, razen petka in sobote, od 8. do 12. ure in od 14. do 16. ure.

GOSPODARSKO PODJETJE

»Reklama«

CELJE, TITOV TRG 3 — Telefon 26-31

želi svojim cenjenim poslovnim prijateljem obilo sreče in uspeha V NOVEM LETU 1956 ter se še nadalje priporoča!

Za razvoj mozične in zdrave ljudske telesne vzgoje

V teh dneh je Izvršni svet LRS ustanovil in imenoval komisijo za telesno vzgojo, katere naloga bo predvsem skrb za razvoj in pospeševanje široke in vsestranske telesne vzgoje. Med člani komisije je tudi tov. Ančič Jože, član Partizana Celje.

Potrebo po tej komisiji smo že večkrat poudarjali. Društva na terenu pa pričakujejo, da bodo tudi v celjskem območju pristopili k ustanavljanju Svetov za telesno vzgojo za razvoj množične, zdrave in načrtno ljudske telesne vzgoje. Tov. Miha Marinko je na zadnji seji glavnega odbora SZDL Slovenije nakazal več perečih problemov v našem telesnovzgojnem življenju. Med drugim je dejal, da naše politične organizacije in organi družbenega upravljanja v občini pa tudi po okrajih, z redkimi izjemami, močno zanemarjajo vprašanje družbenega življenja in udejstvovanja doraščajoče mladine. Zato moramo danes ugotoviti, da se dokajšen del naše doraščajoče mladine predaja negativnim športnim strastem, da išče svoje razvedrilo v navijaštvu, pijančevanju, da je prepuščena vsem slabim učinkom izključno enostranskega izživljanja v iskanju zabave po breznicah. Danes imamo tako sliko, da je množična udeležba v raznih panogah telesne vzgoje do neke mere še zadovoljiva do kakega 14. leta starosti, potem pa nastaja vrzel. Za tako stanje so predvsem odgovorni razni klubski in enostransko usmerjeni funkcionarji v športu, kakor tudi prezahtevni, samo k vrhunski telovadbi strmeči telesnovzgojni vadiitelji. Iz teh skrajnosti nastajata resen politično-družbeni problem in velika škoda za razvoj zdrave in koristne telesne vzgoje. Zato se tu resno postavlja vprašanje snovanja družbenih organov, komisij in svetov za telesno vzgojo, ki bi temeljitejše razpravljali o tej problematiki. Telesnovzgojne organizacije in mladinska vodstva bi morale mnogo tesneje sodelovati in izenačiti svojo aktivnost za pestrejšo udejstvovanje mladih ljudi.

Današnja prevelika razdvojenost med kulturnoprosvetnimi, telesnovzgojnimi in športnimi organizacijami nujno vodi k nezaželenim rezultatom. Mladina v telesnovzgojnih, zlasti pa v športnih organizacijah je v pogledu moralne, idejne in kulturne vzgoje v pretežni meri zanemarjena. Telesnovzgojne organizacije bi morale poleg splošne telesnovzgojne dejavnosti razviti čim večjo pestrost v gojenju raznega športnega udejstvovanja, da bi eno in drugo bilo v medsebojnem izpopolnjevanju, kar bi napravilo te organizacije privlačne za mladino. Sportne organizacije bi se morale manj pehati samo za vrhunskimi in rekorderskimi rezultati in se odločno boriti proti pojavom klubštva, surovega navijanja in podobnim škodljivim strastem, ki povsem enostransko razvijajo telo in občutno škodijo moralno-politični vzgoji mladine. Življenje v telesnovzgojnih in kulturnoprosvetnih organizacijah bi se moralo razvijati v čim tesnejšem medsebojnem kombiniranju. Na ta način bi skozi te organizacije mogli bolj vplivati na celotno usmerjenost in idejno oblikovanje mladine, kjer bi se v veliko večji meri usposabljal za svoje udejstvovanje na vseh ostalih področjih družbenega življenja.

Tu je množica odprtih problemov, ki dajejo iniciativo za oblikovanje raznih svetov, komisij in podobno, v katerih bi sodelovali i stari i mladi v občem smotru za vsestransko mobilizacijo mladine, za njeno usposabljanje v našem socialističnem družbenem življenju.

Naše osnovne organizacije — telesnovzgojna društva Partizan, športni klubi ter društva — bodo v teh dneh na svojih letnih skupščinah razpravljale o svojih problemih, uspehih, napakah in pomanjkljivostih pri delu. Naj bi te tehtne misli tov. Mihe Marinka, predsednika Ljudske skupščine LRS, bile vodilo vsem našim telesnovzgojnimi in športnim delavcem pri njihovem nadaljnjem delu v letu 1956!

Odreži!

Naročilnica

Podpisani _____, kraj _____

_____, pošta _____ naročam

»Celjski tednik« in prosim, da mi ga začnete redno pošiljati.

Naročnino letno 500 din ali polletno 250 din bodo pobirali poštarji.

S tem se smatram za rednega naročnika »Celjskega tednika«.

Datum _____

Podpis:

UPRAVNI ODBOR LESNEGA PODJETJA ŠEMPETER OB SAVINJI

razpisuje mesto

RAČUNOVODJE

Pogoj: Večletna praksa, po možnosti v lesni stroki. Ponudbe poslati na upravni odbor podjetja. Plača po tarifnem pravilniku. Nastop službe takoj!

Vse stranke obveščamo, da bo

letni popis blaga (inventura)

V ČASU OD 3. DO VKLJUČNO 10. JANUARJA 1956

Prosimo, da stranke najpozneje do 31. decembra 1955 dvignejo naročeno in pripravljeno blago, ker med inventuro ne bomo izdajali niti ne upoštevali poznejših reklamacij!

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM ŽELIMO USPEŠNO NOVO LETO

1956

ZELEZNINAR CELJE

NOGOMETNO DRUŠTVO »KLADIVAR« CELJE
Stadion na Glaziji, nedelja, 25. decembra 1955
ob 15,45 prijateljsko nogometno srečanje

REPRZENTANCA STUDENTOV LJUBLJANE
KLADIVAR

Za zaključek letošnje nogometne sezone bo nastopilo v Celju moštvo studentov ljubljanske univerze, v kateri nastopajo najboljši igralci NK Odred in Ljubljane. V moštvo reprezentance Ljubljane nastopajo: Georgovski, Pandur, Vidovič, Grušen, Maruš, Žitek, Jagodič, Orešk, Zdravkovič, Cekov, Vojnov in Mežan.

KEGLJANJE

»BETON« prvak celjske podzveze
V nedeljo je bilo na kegljišču Betona v Celju končano moštveno prvenstvo kegljske podzveze Celje, ki se ga je udeležilo 10 moštvo. Naslov prvaka podzveze za leto 1955 je osvojilo moštvo Betona z zelo dobrim rezultatom. Drugovrščeno moštvo Kladivar je precej zaostalo za zmagovalcem. Moštvo Svobode Celje, ki je nepriskakovano zasedlo tretje mesto, si je priborilo pravico sodelovanja v kvalifikacijskem tekmovanju za sodelovanje v republiškem prvenstvu. Najbolji tekmovalci na prvenstvu je bil Marinček, ki je podri 840 kegljev.

Rezultati tekmovanja so naslednji: Beton 4798, Kladivar 4492, Svoboda Celje 4379, Kovinohna 4368, Gradis Šoštanj 4320, Vrelec 4174, 13. maj 4120, Invalidi 4115, Kovinar Store 4064 in Svoboda Liboje 3949.

TRGOVSKO PODJETJE

»JADRAN«

sporoča, da bo imelo v dneh od 29. do 31. decembra 1955 svojo detajl prodajalno in drogerijo zaradi inventure zaprto.

Istočasno želimo vsem svojim cenjenim odjemalcem srečno in veselo NOVO LETO!

Izplačilo otroških dodatkov za mesec januar 1956

NOVO OPOZORILO

gospodarskim organizacijam, ustanovam in zavodom

Po sporočilu Zveznega zavoda za socialno zavarovanje bodo še pred 1. I. 1956 spremenjene določbe 67. čl. nove Uredbe o otroškem dodatku z dne 28. 7. 1955, objavljene v Uradnem listu FLRJ št. 36/55 in sicer tako, da bo začetek uporabljanja te uredbe pomaknjen na kasnejši čas. Sedaj določen rok 1. januar 1956 bo spremenjen.

Upravičencem do otroških dodatkov je zato potrebno otroške dodatke za mesec januar 1956 priznati in izplačati še po prejšnji uredbi o otroških dodatkih.

Vsa gospodarska podjetja, ustanove in zavode o tem obveščamo in jim naročamo, da izplačajo dodatke za otroke za mesec januar 1956 vsem tistim upravičencem in v nespremenjenem znesku, ki so imeli pravico do dodatka po prejšnji uredbi. Tistim upravičencem, ki so si pri-

OPOZORILO

Opozorjamo vse hišne svete, lastnike hiš, lokalo in zemljišč na področju občine Celje, da morajo, čim zapade sneg, očistiti pločnike pred svojimi hišami, lokali ali zemljišči po vsej dolžini, kakor tudi izlobove ob pločniku za odtok vode.

V primeru ponedelja morajo posipati pločnike z žagovino, pepelom ali peskom, po potrebi tudi večkrat dnevno.

Krišci bodo po pooblastilu Ljudskega odbora občine Celje kaznovani po organu na licu mesta s 100 din globe ali pa prijaviteljni sodniku za prekrške.

Javno naprave Celje

RAZPIS

Društvo za napredek gospodinjstva v Celju bo z januarjem 1956 organiziralo živalno-prikojevalni tečaj tudi v popoldanskem času po dva do trikrat tedensko.

Prijavite se pri krojaštvu Bizjak Celje, Vodnoka 13 do 5. januarja 1956.

RAZPIS NAGRADNEGA STAROSTNEGA VARČEVANJA

Celjska mestna hranilnica razpisuje veliko nagradno starostno varčevanje. V desetih letih bo izplačano 100.000 din vsem, ki bodo mesečno vplačevali na hranilno knjižico in vplačali 71.000 din. Vsako leto bo deset varčevalcev nagrajenih z denarnimi nagradami.

INFORMACIJE V CELJSKI MESTNI HRANILNICI.

SILVESTROVANJE

Olepševalno in turistično društvo prireja veliko Silvestrovanje v vseh prostorih Mlinarjevega Janceza. Program — Čin-bum — nagradno tekmovanje. Predprijava vstopnic in društveni pisarni od 26. t. m. dalje od 10. do 12. ure. Avtobusni prevoz na obe strani osiguran.

OBJAVE IN OGLASI

SPREJMEMO V SLUŽBO

i komunalnega kontrolorja za kontrolo izvajanja odlokov, ki jih izdaja Ljudski odbor mestne občine Celje in 3 čistilce (čistilke) ulic.

Ponudbe (pisemne ali ustne) sprejema pisarna javnih naprav Celje, Zidankova ul. 15. PRODRAM čeden manjši lokal v Celju, Naslov v upravi lista.

PRODRAM skoraj nov radio znamke »Nikola Tesla«, Naslov v upravi lista.

PRODRAM radio (6-cevaj — Blaupunkt). Juteršek Anton, Arcelin 65, Vojnik.

PRODRAM ugodno psa (kratkodlakci nem. ovčar). Celje, Delavska 25.

PRODRAM večjo enostanovanjsko hišo (in 2 lokala) v Celju, vseljivo takoj, resnemu reflektantu. Naslov v upravi lista.

PRODRAM šupo (6 x 16) v Celju, krito z opeko. Naslov v upravi lista.

PRODRAM lepo moderno kuhinjsko opremo, in lep izdelnik, ki ne rjavi (rostfraj). Naslov v upravi lista.

PRODRAM enodružinsko hišo z vrtom v centru. Pisemne ponudbe na upravo lista pod »Ugoden nakup«.

PRODRAM vinograd 30 arov, gozd in vseljivo elektrificirano hišo v bližini Rogške Slatine. Naslov v upravi lista.

KUPIM trosobno hišico z vrtom v dobrem stanju, oddaljenost 1 uro iz mesta Celja. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM enosobno stanovanje v Sentjurju pri Celju za enakega v Celju ali bližnji okolici. Naslov v upravi lista.

UPOKOJENEC s stanovanjem išče osebno upokojevko zaradi skupnega gospodinjstva. Ponudbe pod »Gospodinja« na upravo lista.

IZGUBIL se je pes ovčar »Vuk«. Prosim najditega, da ga vrne proti nagradi lastniku: Rajer, Celje Trubarjeva 31.

ZAHVALJUJEM se gasilskim četam za požirovalnost ob priliki požara v Arcelinu, zlasti pa gasilcem iz Skloje vsaj ter bratoma Vrečko.

Alojz Ahčan, Arcelin

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so spremili našo drago nepozabno mamo

GOLOB PAVLO

na njeni zadnji poti in darovali vence in cvetja. Družina Golob

POPRAVEK

V številki 50 »Celjskega tednika« objavljena zahvala se nanaša na Filipič Alojza-Šoferja iz Celja in ne na Filipič Franca, kakor je bilo pomotoma objavljeno.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEZURNA SLUŽBA
Dne 25. 12. 1955: dr. Bitenc Maks, Celje, Cankarjeva ul. 11.
Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote od 18. ure do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

ZELIM vsem cenj. strankam srečno in uspehov polno novo leto 1956.

Zupanec Ignac, splošno krojaštvo, Zalec

GLEDALIŠČE

CELJSKO GLEDALIŠČE

Sobota, 24. dec. 1955 ob 20:
William Inge: Vrai se, mala Sheba — sobotni abonma in izven.
Nedelja, 25. dec. 1955 ob 15. in 20:
Ranko Marinkovič: Glorija — gostovanje v Ravnah na Koroškem.
Torek, 27. dec. 1955 ob 20:
Ranko Marinkovič: Glorija — torkev abonma in izven.
Sreda, 28. dec. 1955 ob 19.30:
George Axelrod: Sedem let skomin — gostovanje v Vojniku.
Četrtek, 29. dec. 1955 ob 20:
Ranko Marinkovič: Glorija — četrtkov abonma in izven.

KINO

KINO UNION, CELJE
Od 24. do 28. 12. 1955: »Sneg na Kilimandžaru«, ameriški barvni film.
25. 12. 1955 matineja »Smeš v raj«, angleški film, ob 10. uri
Od 29. do 2. 1. 1956: »Romeo in Julija«, Predstave dnevno ob 18. in 20. uri. Ob nedeljah ob 16., 18. in 20. uri.
KINO DOM, CELJE
Od 26. do 30. 12. 1955: »Tajnost sobe št. 17«, ameriški film.
Od 31. do 5. 1. 1956: »Do zadnjega«, ameriški barvni film.
Predstave dnevno ob 18,15 in 20,15. Ob nedeljah ob 16,15, 18,15 in 20,15.

TRIDEKA LECIONO.

Saluton, geamikoj!
Pasintfoje ni skribis al lu esperantisto al Parizo. Cu vi jam ricevis respondon? (Zdnjic smo pisali nekemu esperantistu v Pariz. Ali ste že prejeli odgovor? Jes, mi jam ricevis respondon. Cu vi povas tralegi la leteron? Jes, aŭskultu!
Legi — brati, tralegi — prebrati.
Kara amikino!
Kun granda gojo mi tralegis vian leteron. Mi estas tre kontenta korespondi kun vi. Mia profesio estas instruisto. Mi tre ŝatas instrui malgrandajn infanojn skribi, legi kaj kalkuli. Al miaj lernantoj mi instruas ankaŭ esperanton. Ili tre ŝatas tion. Ofte mi donas al ili uzitajn poŝtmarkojn, kiujn mi ricevas de esperantistoj el aliaj landoj. Mia urbo Parizo estas tre, tre granda. Instrui — uĉiti, instruisto — uĉitelj, kalkuli — računati, uzi — rabiti.
Mi loĝas proksime de latina kvartalo. Tie troviĝas la fama universitato Sorbono. (Tam se nahaja znamenita univerza Sorbono.)
Kvartalo — mestna ĉetr, fama — znamenit.
Mi jam tre ĝojas, se vi venos en Parizon. Mi montros al vi la urbon. Mi finas kun la deziro; ĝis baldaŭa revido.
Antaŭ ol ni vojaĝos en Parizon, vi devos ankoraŭfoje skribi al via korespondanto.
Kakŝna je razlika med -OBLE in FOJE? -OBL- je pripona, s katero tvorimo množine števnike oziroma množino, doĉim je FOJ- (fojo, foje) samostojna beseda, ki izraza zaporedno deĵanje: La horloĝo batas trifoj. (Ura je udarila trikrat.— Zaporedoma.) Mi legis la libron dufoje. — Knjigo sem bral dvakrat.
Lastfoje — zadnjikrat, zadnjic.
Nun ni havas ankoraŭ lom da tempo kaj ni povas tralegi la fablon: »La ruza vulpo«. (Sedaj imamo ŝe nekaj ĉasa in lahko preberemo basen: Zvita lisica.)
Pazite na razliko besed: Fablo — ba-

sen (kjer živalj govore) in fabelo — bajka, pravljica, ruza — zvit, lokav, vulpo — lisica. Do, bonvolu legi la fablon! Malsata vulpo serĉas manĝaĵon. Ĝi eniras en kokidkorton, sed la kokikoj estas en la kaĝo. Kokido — piŝtaneĉ. V besedi kokido imamo pripono -ID-, ki oznaĉuje mladiĉa, potomca. Koko — petelin, kokido — piŝtaneĉ, ĉevalo konj, ĉevalido — ŝrebe, kaĝo — kletka, peni — truditi se, rampi — plazi ti se, fermi — zapreti, malfermi — odpreti, malfermaĵo — odprtina. Ĝi penas trarampi, sed la malfermaĵo estas tro malgrandaj. (Trudi se splaziti skozi odprtine, toda te so premajne.) Subite la vulpo ekflaras fromaĝon. (Nenadoma zavoha lisica sir.) Ĝi sekvas la odoron per sia nazo kaj jen ekvidas, ke granda, nigra korvo enflugas en la korton kaj ekkaptas per sia beko grandan pecon da fromaĝo el la radkaptilo, kiu staras apud la kaĝo. Fromaĝo — sir, korvo — vrana, krokar, rato — podgana, ratkaptilo — podganolovka. La korvo tiam rapide forflugas kaj sidĝas sur la branĉon de apuda arbo. La vulpo alproksimiĝas al la arbo kaj diras: »Ho, kiaj belaj plumoj (perje) vin ornamas kaj viaj okuloj kiel steloj brilas!« La korvo estas tre kontenta kaj fiere elmontras siajn plumojn, sed firme tenas la fromaĝon. Fiera — ponosen, firma — ĉvrst -a, -o. La vulpo daŭrigas: »Vi estas la plej bela birdo, kiun mi iam vidis.« Mi aŭdis, ke vi ankaŭ kantas tre bele. Ekkantu do por mi kanteton! La vanta korvo malfermis la bekon por ekkanti kaj la fromaĝo elfalis el la beko kaj falis en la buŝon de la vulpo. Vanta — neĉimern. Por hodiaŭ ŝuficas. Ĝis la revido, karaĵ gekamaradoj!

Nedelja, 25. decembra
10.10 Iz opernega sveta
10.30 Oddaja za žene
10.35 Narodne in umetne pesmi v prireditbi Danila Butarja poje Marija Tabor iz Celja
10.50 Iz partizanskih let: Marica Frecc — Smrti in svobodi nasproti
11.00 Kar ste želeli — to bomo zavrteli
11.30 Zabavni zvoki, vmes reklame in objave
Ponedeljek, 26. decembra
18.00 Poročila
18.10 Športni tednik
18.30 Dedeĉ Mraz prihaja... (Novoletna oddaja za cibicane in pionirje)
18.50 Prenos iz Ljubljane
Torek, 27. decembra
18.00 Poročila, pregled »Veĉera«
18.10 Suppe; Pesnik in kmet
18.30 Radijska igra: Truljica (Novoletna oddaja za cibicane in pionirje)
19.00 Prenos iz Ljubljane
Sreda, 28. decembra
18.00 Poročila
18.10 Kar ste želeli — to bomo zavrteli
18.30 Dedeĉ Mraz oddaja za cibicane in pionirje
19.00 Prenos iz Ljubljane
Četrtek, 29. decembra
18.00 Poročila, pregled »Veĉera«
18.10 Lepe melodije izvaja orkester Mantovani
18.45 Prenos iz Ljubljane
Petek, 30. decembra
18.00 Poročila, pregled Celjskega tednika
18.10 Harry James izvaja plesno glasbo
18.35 Prenos iz Ljubljane
Sobota, 31. decembra
18.00 NOVOLETNA POSLANICA
18.05 Poročila
18.10 Kar ste želeli — to bomo zavrteli
18.30 Z VESELIM SPOREDOM V NOVO LETO!
19.00 Prenos iz Ljubljane
Nedelja, 1. januarja 1956
12.00-14.00 ODDAJA ZA NOVO LETO